

RITUAL
FOR
METODISTKIRKEN

Udgivet af Metodistkirken i Danmark
1994

Forord

Gudstjenestelivet udgør selve pulsslaget i den kristne menighed. I gudstjenesten taler Gud til sit folk gennem Ordet, og hans folk taler med ham gennem bønner. I gudstjenesten finder den søgende en dør på klem til livets hemmeligheder. I gudstjenesten åbner vi os for Jesu frelsesgerning og betror ham vor kærlighed. I gudstjenesten bekræfter Gud sit kald og udruster sine disciple til vidnesbyrd og tjeneste i verden.

Et pulserende gudstjenesteliv kræver både arbejde og inspiration. Inspirationen findes, hvor Gud er nær, og er en gave til ethvert menneske, som kommer til ham åbent og oprigtigt. Arbejdet består i at rense gudstjenestefejringen for sløvhed og gold rutine. En vel forberedt gudstjeneste er ingen hindring for inspirationen, men snarere et hjælpemiddel til at overvinde hindringer. Og et ritual er ingen erstatning for eget arbejde, men snarere en ramme for den altid igangværende gudstjenestefornyelse.

Metodistkirkens Nordeuropæiske Centralkonference 1985 godkendte den svenske årskonferences forslag til en ny ritualbog og gjorde den retningsgivende for tilsvarende arbejde med ritualbøger i de øvrige lande. Det danske ritualudvalg blev nedsat samme år og har bestået af Robert Nielsen, Charlotte Nyberg, Ove S. Sørensen og Jørgen Rasmussen. I 1987 blev der udgivet en foreløbig ritualbog til afprøvning i menighederne. Den endelige udgivelse blev udskudt, for at citater fra den ny bibeloversættelse, som udkom i 1992, kunne indarbejdes i ritualbogen. I 1992 antog Metodistkirkens Generalkonference en ny ritualbog på engelsk, *The Book of Worship*. Nogle impulser herfra, erfaringer med Prøveordningen 1987, samt det fortsatte arbejde med gudstjenestefornyelse har ledt frem til den ritualbog, som nu foreligger.

Metodistkirkens ritualbog er en omfattende resursebog til brug ved kirkelivets højtider og menneskers søgen til kirken i glæde og sorg. Med glæde anbefaler jeg den til flittigt brug. Må Gud velsigne Danmarks metodistmenigheder med et pulserende gudstjenesteliv.

*Hans Växby,
Biskop.*

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Gudstjenesten	
Indledning	5
Gudstjenesteorden	7
Tillæg til gudstjenesteorden	10
Metodistkirkens tekstrække	12
Den britiske Metodistkirkes tekstrække	24
Den danske Folkekirkes tekstrække	33
Optagelse i kirken	
Indledning	42
Dåb af børn	44
Dåb af voksne	47
Overhøring / konfirmation	50
Medlemsoptagelse	51
Omsorg	
Indledning	53
Ritual for skriftemålet	54
Salvning af syge	56
Nadverens sakramente	
Indledning	58
Nadverritual I	60
Nadverritual II	63
Fornyelse af pagten i Kristus	
Indledning	67
Pagtsgudstjeneste	69
Ægteskabet	
Indledning	74
Vielse	75
Kirkelig velsignelse af borgerligt indgået ægteskab	78

Døden

Indledning	80
Andagt ved båren	82
I kirken	84
Ved graven	88
Urnedesættelse	91

Herrens hus

Indvielse af kirkebygning	93
---------------------------	----

Herrens tjenere - embedet

Indledning	97
Indvielse af lægprædikant	101
Indvielse af missionær	103
Udsendelse af missionær	106
Ordination til diakon	108
Den historiske Prøve	112
Ordination til ældste	115
Bispeindvielse	121
Indsættelse af præst i første embede	128

Gudstjenesten

Indledning

„Kom til ham, den levende sten, som blev vraget af mennesker, men er ud-søgt og kostbar for Gud, og lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærdkomne for Gud.“ (1. Pet. 2:4-5.)

Gudstjeneste i den nye pagts fællesskab er en del af den almindelige kristne tjeneste. I gudstjenesten er Gud nærværende og taler til sit folk, og menighedens tjeneste er at gøre sig aktiv i mødet med Gud og indstille sig på at være lyttende og modtagende. Om denne tjeneste, dens væsen og natur, siger Kirkeordningen:

„Al kristen tjeneste er Kristi udadrettede tjeneste i kærlighed. Tjenesten i Kristus er et udtryk for Kristi sindelag og opgave gennem et fællesskab af kristne, som lever et liv i taknemmelighed og tilbedelse, vidnesbyrd og tjeneste, lovprisning og discipelskab. Alle kristne er kaldede til denne tjeneste i verden til Guds ære og til menneskers fuldkommenhed. Formerne for denne tjeneste ændres i forhold til sted, interesser og kirkeligt tilhørsforhold, men er alligevel altid almindelig i sin ånd og rækkevidde.“

(K.O. 1993. § 104.)

I gudstjenestefejringen udtrykkes det fulde indhold af trosbekendelsens ord om de helliges samfund. Menighedens eksistens hænger sammen med gudstjenestefejringen. Om dette siger Kirkeordningen:

„En menighed er et fællesskab af sandt troende under Kristi herredømme. Det er et forløsende samfund, hvor Guds Ord prædikeres af mennesker, som er kaldet af Gud, og hvor sakramenterne forvaltes ret i overensstemmelse med Kristi egen indstiftelse. Under Helligåndens ledelse er menigheden til, for at gudstjenesten altid kan fejres, og for at de troende kan opbygges og verden blive genløst.“ (K.O. 1993. § 201.)

Kirkens orden for gudstjenesten bygger på Den Anglikanske Kirkes morgengudstjeneste.

Gudstjenesteordenen er gjort enkel og kortfattet for at fastholde en ensartet ramme for gudstjenester i alle landets metodistkirker. Rammen giver mulig-

hed for, at præster og menigheder kan tilføre gudstjenesten lokale traditioner og præg. Ligeledes kan den lokale tradition betyde, at f.eks. børnehjørne og lovsangskor er placeret anderledes i gudstjenesten.

Gudstjenestelederen markerer sig som den person, der binder gudstjenestens enkelte led sammen og leder menigheden gennem gudstjenesten. Der kan benyttes indledningsord, skriftsted samt annoncering af efterfølgende salme og trosbekendelse. Det tilkendegives mundtligt, hvilke salmer der skal synges, kor- og solosang, drama- og musikindslag o.l.

Det bør tilstræbes, at lægfolk medvirker i gudstjenesten med f.eks. tekstlæsning og bønner samt assisterer præsten under nadverfejringen. Det er vigtigt, at de medvirkende lægfolk kan tale kirkerummet op, så alle kan høre og forstå. Ligeledes bør gudstjenesten indeholde led, som direkte henvender sig til børn og unge f.eks. børnehjørne eller børneprædiken samt afsynelse af lovsangskor eller moderne salmer med rytmisk melodivalg.

Forbønnen kan samles efter bekendtgørelserne for at knytte denne sammen med menighedens kommende aktiviteter, eller ved gudstjenestens afslutning for at knytte forbønnen til personlig stillingtagen og engagement.

Det er menighedens ansvar, at gudstjenesten ikke stivner i sin form. Gudstjenesten er en glædesfest, der bør udstråle liv og håb, og være attraktiv og spændende i sin faste form. Enhver menighed må til stadighed søge gudstjenestens fornyelse og derved tilstræbe, at gudstjenestelivet er relevant og tilgængeligt for alle grupper. Ordningens formål er at give gudstjenestedeltagerne tryghed og genkendelsens glæde.

Gudstjenestens orden er den liturgiske ramme, hvori en stor del af de øvrige ritualer naturligt indgår. Der er en direkte sammenhæng mellem gudstjenesten og ritualerne for de forskellige kirkelige handlinger.

The Book of Worship 1992 er den primære liturgiske resursebog i Metodistkirken, og i den kan yderligere inspiration hentes til gudstjenestelivet i dansk metodisme. Det anbefales, at gudstjenestelivet i danske metodistkirker benytter sig af prædiketekster, som er hentet fra den internationale wesleyanske tradition.

Gudstjenesteorden

Præludium

Indledningsord - Velkomst

Salme

Trosbekendelse

Menigheden stående.

Den Apostolske Trosbekendelse.

(Benyttes altid i forbindelse med dåb og nadver.)

Jeg tror på Gud Fader, den almægtige, himmelens og jordens skaber.
Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne søn, vor Herre, som er undfanget ved den Helligånd, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaren til de dødes rige, på tredje dag igen opstanden fra de døde, opfaret til himmelen, siddende ved Gud Faders, den almægtiges højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Jeg tror på den Helligånd, den hellige almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, legemets opstandelse og det evige liv. Amen.

Den Nicænske Trosbekendelse.

(Kan benyttes ved kirkeårets højtider.)

Vi tror på én Gud, den almægtige Fader, Himmelens og jordens, alle synlige og usynlige tings skaber.

Vi tror på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, som er født af Faderen forud for alle tider. Gud af Gud, lys af lys, sand Gud af den sande Gud. Født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved hvem alt er skabt. Som for os mennesker og for vor frelses skyld steg ned fra Himmelen og blev kød ved Helligånden af Jomfru Maria og blev menneske. Han blev også korsfæstet for os under Pontius Pilatus, blev pint og begravet og opstod på tredje dagen efter skrifterne og opfor til Himmelen. Han sidder ved Faderens højre hånd, og Han skal komme igen med herlighed for at dømme de levende og de døde, og på hans rige skal der ikke være ende.

Vi tror på Helligånden, Herren og levendegøreren, som udgår fra Faderen og Sønnen, og som tillige med Faderen og Sønnen tilbedes og æres, som har talt ved profeterne. Og på én hellig, almindelig og apostolsk kirke. Vi bekender én dåb til syndernes forladelse, og vi forventer de dødes opstandelse og den kommende verdens liv. Amen.

Pastoralbøn

Fadervor

(Bedes i fællesskab af præst og menighed)

Vor Fader, du som er i himlene!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige,

ske din vilje

som i himlen således også på jorden;

giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld,

som også vi forlader vore skyldnere,

og led os ikke ind i fristelse,

men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

Mellemspil.

Børnehjørne - Indslag for og med børn - Eventuelt børneprædiken

Dåb - Konfirmation - Medlemsoptagelse (salme)

Skriftlæsning

Menigheden stående.

1. læsning.

Menighedssvar synges.

2. læsning.

Bekendtgørelser

Kollektindsamling

Indsamles mens orglet spiller eller under den følgende salme.

Kollektbøn:

Tak Herre for de gaver, som du dagligt skænker os. Af det, du har betroet os at forvalte, har vi her bragt en lille del tilbage til dig.

Lad det blive til gavn for dit Riges arbejde. Amen.

Eller:

Dig, o Herre, tilhører alt. Af det, du har betroet os, har vi her bragt dig vor gave. Lad den blive et offer, som er dig velbehageligt.

For Jesu Kristi skyld. Amen.

Salme

Prædiken

Salme

Nadver

Bøn

Salme

Velsignelse

Den aronitiske velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred.
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Eller:

Den apostolske velsignelse:

Herren Jesu Kristi nåde,
Guds kærlighed og
Helligåndens fællesskab være med os alle. Amen.

Postludium

Tillæg til gudstjenesteliturgien

Indledningsord

Sl. 34:4. Sl. 36:10. Sl. 95:1-2. Sl. 95:6-7. Sl. 100:1-3. Sl. 103:1-4.
Sl. 118:24-26. Jer. 31:33-34. Hab. 2:20. Matt. 7:7-8. Matt. 11:28-30.
Joh. 4:23-24. Apg. 1:8. Hebr. 4:15-16. Hebr. 13:8,15. Åb. 1:4. Åb. 1:8.
Åb. 4:8. Åb. 21:5.

Velsignelsesord

Den aronitiske velsignelse: 4. Mos. 6:24-26
Den apostolske velsignelse: 2. Kor. 13:13
I øvrigt: Fil. 4:7, 1. Thess. 5:23-24, 1. Pet. 5:10-11, Jud. 24-25.

Menighedssvar

Forslag: „Ære være Gud Fader,“
„Ånd over ånder,“
„Skriv dig, Jesus, på mit hjerte,“
„Guds ord det er vort arvegods,“
„Vi priser dig Gud, for din enbårne Søn,“ (Et vers efter årstiden)

Sendelsesord til brug ved nadvergudstjenester

Matt. 5:13. Matt. 6:33. Joh. 6:35. Joh. 6:51. Joh. 8:12. Joh. 10:9. Joh. 10:14.
Joh. 11:25. Joh. 14:6-7. Joh. 14:27. Joh. 15:5. Joh. 15:9. Joh. 15:14.
Joh. 15:16. Joh. 17:14-18. Joh. 17:20-21. Joh. 20:21-22. Ef. 1:17-19.
Ef. 2:4-5. Ef. 2:8-9. 1. Joh. 3:1. 1. Joh. 3:18-20. 1. Joh. 3:21. 1. Joh. 4:7.
1. Joh. 4:9-10. 1. Joh. 5:1-2.

Vor sociale bekendelse (K.O. § 76.)

Vi tror på Gud, verdens skaber, og på Jesus Kristus, skabningens forløser. Vi tror på Helligånden, gennem hvem vi erkender Guds gaver. Vi angrer og bekender den synd, at vi misbruger disse gaver til formål for afgudsdyrkelse. Vi bekræfter, at naturens verden er Guds håndværk, og vi indvier os selv til dens bevarelse, dens forberedelse og menneskeslægtens trofaste anvendelse af den.

Vi modtager glæde - for os selv og andre - samfundets, ægteskabets, seksualitetens og familielivets velsignelser.

Vi forpligter os til at hævde mænds, kvinders, børns, de unges, de gamles og de handicappedes rettigheder, forbedre livets kvalitet og hævde de etniske og religiøse mindretals ret og værdighed.

Vi tror på menneskets ret og pligt til at arbejde til Guds ære og til gavn for sig selv og andre og derved beskytte sin velfærd. Vi tror på retten til ejendom som en forvaltning for Gud, ret til kollektive forhandlinger, et ansvarligt forbrug og på afskaffelsen af økonomisk og social nød.

Vi vier os til fred i hele verden, til frihed for alle folkeslag og til retfærdighedens og lovens herredømme blandt nationerne og til individets frihed i hele verden.

Vi tror på Guds Ords nuværende og endelige sejr i menneskelige forhold, og vi accepterer med glæde vor opgave: At manifestere evangeliets liv i verden.

METODISTKIRKENS TEKSTRÆKKE

Revised Common Lectionary The United Methodist Church, UMC.

Denne almindelige reviderede tekstrække fra 1992 er et forslag til skriftlæsninger gennem en tre års cyklus. Læsningerne til hver søndag og helligdag består som regel af en tekst fra Det gamle Testamente, en episteltekst og en evangelietekst. Det er en forholdsvis systematisk gennemgang af Bibelen til brug ved gudstjenesterne.

Tekstrækkerne følger kirkeåret. Gennem det fejrer kirken det centrale i troens mysterium: Jesu Kristi liv, død og opstandelse. Grundlaget er Herrens Dag, den første dag i ugen, på hvilken vi genkalder os Kristi sejr over synd og død. Hvert år er der to Kristuscentrerede cyklusser: Advent-Jul-Epifani og Faste-Påske-Pinse. I hver cyklus følges dagene til forberedelse (advent og faste) af højtidsdage (Jul-Epifani og Påske-Pinse)

Tekstrækkerne er et redskab til frivillig brug, når gudstjenesten planlægges og gennemføres. Teksternes udbredelse blandt metodister, såvel som hos andre kristne, er et vidnesbyrd om den hjælp, de er, til at menighederne hører hele Bibelens budskab.

De følgende skrifthenviisninger er baseret på Revised Common Lectionary, udvalgt efter Metodistkirkens behov og tradition.

ÅR A

Advent 1995,
1998, 2001, 2004,
2007, 2010, 2013,
2016, 2019, 2022,

ÅR B

Advent 1996,
1999, 2002, 2005,
2008, 2011, 2014,
2017, 2020, 2023,

ÅR C

Advent 1994, 1997,
2000, 2003, 2006,
2009, 2012, 2015,
2018, 2021, 2024.

1. søndag i advent

Es 2:1-5
Sl 122
Rom 13:11-14
Matt 24:36-44
,

Es 64:1-9
Sl 80:1-7, 17-19
1 Kor 1:3-9
Mark 13:24-37

Jer 33:14-16
Sl 25:1-10
1 Thess 3:9-13
Luk 21:25-36

2. søndag i advent

Es 11:1-10

Sl 72:1-7, 18-19

Rom 15:4-13

Matt 3:1-12

Es 40:1-11

Sl 85:1-2, 8-13

2 Pet 3:8-15a

Mark 1:1-8

Mal 3:1-4

Luk 1:68-79

Fil 1:3-11

Luk 3:1-6

3. søndag i advent

Es 35:1-10

Luk 1:47-55

Jak 5:7-10

Matt 11:2-11

Es 61:1-4, 8-11

Sl 126

1 Thess 5:16-24

Joh 1:6-8, 19-28

Sef 3:14-20

Es 12:2-6

Fil 4:4-7

Luk 3:7-18

4. søndag i advent

Es 7:10-16

Sl 80:1-7, 17-19

Rom 1:1-7

Matt 1:18-25

2 Sam 7:1-11, 16

Luk 1:47-55

Rom 16:25-27

Luk 1:26-38

Mika 5:1-4a

Luk 1:47-55

Hebr 10:5-10

Luk 1:39-45

Juleaften (A, B og C.)

Es 9:2-7

Sl 96

Hebr 1:1-4 (5-12)

Luk 2:1-20

Juledag (A, B og C.)

Es 52:7-10

Sl 98

Titus 2:11-14

Joh 1:1-14

Første søndag efter juledag

Es 63:7-9

Sl 148

Hebr 2:10-18

Matt 2:13-23

Es 61:10-62:3

Sl 148

Gal 4:4-7

Luk 2:22-40

1 Sam 2:18-20, 26

Sl 148

Kol 3:12-17

Luk 2:41-52

Nytårsdag (A, B og C.)

Præd 3: 1-13

Sl 8

Åb 21:1-6a

Matt 25:31-46

Epifani - helligtrekonger

(6. januar eller første søndag i januar; A, B og C.)

Es 60:1-6

Sl 72:1-7, 10-14

Ef 3:1-12

Matt 2:1-12

Jesu dåb. 1. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 7. - 13. januar.)

Es 42:1-9

1 Mos 1:1-5

Es 43:1-7

Sl 29

Sl 29

Sl 29

Apg 10:34-43

Apg 19:1-7

Apg 8:14-17

Matt 3:13-17

Mark 1:4-11

Luk 3:15-17, 21-22

-2342. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 14. - 20. januar.)

Es 49:1-7

1 Sam 3:1-10 (11-20)

Es 62:1-5

Sl 40:1-11

Sl 139:1-6, 13-18

Sl 36:5-10

1 Kor 1:1-9

1 Kor 6:12-20

1 Kor 12:1-II

Joh 1:29-42

Joh 1:43-51

Joh 2:1-11

3. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 21. - 27. januar.)

Es 9:1-4

Jon 3:1-5, 10

Neh 8:1-3, 5-6, 8-10

Sl 27:1, 4-9

Sl 62:5-12

Sl 19

1 Kor 1:10-18

1 Kor 7:29-31

1 Kor 12:12-31a

Matt 4:12-23

Mark 1:14-20

Luk 4:14-21

4. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 28. januar til 3. februar.)

Hvis det er den sidste søndag efter helligtrekonger, epifani, se forklarelsen.)

Mika 6:1-8

5 Mos 18:15-20

Jer 1:4-10

Sl 15

Sl 111

Sl 71:1-6

1 Kor 1:18-31

1 Kor 8:1-13

1 Kor 13:1-13

Matt 5:1-12

Mark 1:21-28

Luk 4:21-30

5. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 4. - 10. februar.)

Hvis det er den sidste søndag efter helligtrekonger, epifani, se forklarelsen.)

Es 58:1-9a (9b-12)

Es 40:21-31

Es 6:1-8 (9-13)

Sl 112:1-10

Sl 147:1-11, 20c

Sl 138

1 Kor 2:1-12 (13-16)

1 Kor 9:16-23

1 Kor 15:1-11

Matt 5:13-20

Mark 1:29-39

Luk 5:1-11

6. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 11. - 17. februar.

Hvis det er den sidste søndag efter helligtrekonger, epifani, se forklarelsen.)

5 Mos 30:15-20	2 Kg 5:1-14	Jer 17:5-10
Sl 119:1-8	Sl 30	Sl 1
1 Kor 3:1-9	1 Kor 9:24-27	1 Kor 15:12-20
Matt 5:21-37	Mark 1:40-45	Luk 6:17-26

7. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 18. - 24. februar.

Hvis det er den sidste søndag efter helligtrekonger, epifani, se forklarelsen.)

3 Mos 19:1-2, 9-18	Es 43:18-25	1 Mos 45:3-11, 15
Sl 119:33-40	Sl 41	Sl 37:1-11, 39-40
1 Kor 3:10-11, 16-23	2 Kor 1:18-22	1 Kor 15:35-38, 42-50
Matt 5:38-48	Mark 2:1-12	Luk 6:27-38

8. søndag efter helligtrekonger, epifani

(Søndage i perioden 25. - 29. februar.

Hvis det er den sidste søndag efter helligtrekonger, epifani, se forklarelsen.)

Es 49:8-16a	Hos 2:14-20	Es 55:10-13
Sl 131 eller Sl 62:5-12	Sl 103:1-13; 22	Sl 92:1-4, 12-15
1 Kor 4:1-5	2 Kor 3:1-6	1 Kor 15:51-58
Matt 6:24-34	Mark 2:13-22	Luk 6:39-49

Forklarelsens søndag (Sidste søndag efter helligtrekonger, epifani.)

Læsningerne til forklarelsen bruges søndagen før 1. søndag i fasten.

2 Mos 24:12-18	2 Kong 2:1-12	2 Mos 34:29-35
Sl 99	Sl 50:1-6	Sl 99
2 Pet 1:16-21	2 Kor 4:3-6	2 Kor 3:12-4:2
Matt 17:1-9	Mark 9:2-9	Luk 9:28-36 (37-43)

1. søndag i fasten

1 Mos 2:15-17; 3:1-7	1 Mos 9:8-17	5 Mos 26:1-11
Sl 32	Sl 25:1-10	Sl 91:1-2, 9-16
Rom 5:12-19	1 Pet 3:18-22	Rom 10:8b-13
Matt 4:1-11	Mark 1:9-15	Luk 4:1-13

2. søndag i fasten

1 Mos 12:1-4a	1 Mos 17:1-7, 15-16	1 Mos 15:1-12, 17-18
Sl 121	Sl 22:23-31	Sl 27
Rom 4:1-5, 13-17	Rom 4:13-25	Fil 3:17-4:1
Joh 3:1-17	Mark 8:31-38	Luk 13:31-35

3. søndag i fasten

2 Mos 17:1-7

Sl 95

Rom 5:1-11

Joh 4:5-42

2 Mos 20:1-17

Sl 19

1 Kor 1:18-25

Joh 2:13-22

Es 55:1-9

Sl 63:1-8

1 Kor 10:1-13

Luk 13:1-9

4. søndag i fasten

1 Sam 16:1-13

Sl 23

Ef 5:8-14

Joh 9:1-41

4 Mos 21:4-9

Sl 107:1-3, 17-22

Ef 2:1-10

Joh 3:14-21

Jos 5:9-12

Sl 32

2 Kor 5:16-21

Luk 15:1-3, 11b-32

5. søndag i fasten

Ez 37:1-14

Sl 130

Rom 8:6-11

Joh 11:1-45

Jer 31:31-34

Sl 51:1-12

Hebr 5:5-10

Joh 12:20-33

Es 43:16-21

Sl 126

Fil 3:4b-14

Joh 12:1-8

Palmesøndag (6. søndag i fasten)

Palmeliturgi:

Matt 21:1-11

Sl 118:1-2, 19-29

Palmeliturgi:

Mark 11:1-11

Sl 118:1-2, 19-29

Palmeliturgi:

Luk 19:28-40

Sl 118:1-2, 19-29

Passionsliturgi:

Es 50:4-9a

Sl 31:9-16

Fil 2:5-11

Matt 26:14-27:66

el. Matt 27:11-54

Passionsliturgi:

Es 50:4-9a

Sl 31:9-16

Fil 2:5-11

Mark 14:1-15:47

el. Mark 15:1-39 (40-47)

Passionsliturgi:

Es 50:4-9a

Sl 31:9-16

Fil 2:5-11

Luk 22:14-23:56

el. Luk 23:1-49

Mandag i Den Stille Uge (A, B og C.)

Es 42:1-9

Sl 36:5-11

Hebr 9:11-15

Joh 12:1-11

Tirsdag i Den Stille Uge (A, B og C.)

Es 49:1-7

Sl 71:1-14

1 Kor 1:18-31

Joh 12:20-36

Onsdag i Den Stille Uge (A, B og C.)

Es 50:4-9a

SI 70

Hebr 12:1-3

Joh 13:21-32

Skærtorsdag (A, B og C.)

2 Mos 12:1-4 (5-10) 11-14

SI 116:1-4, 12-19

1 Kor 11:23-26

Joh 13:1-17, 31b-35

Langfredag (A, B og C.)

Es 52:13-53:12

SI 22

Hebr 10:16-25

Joh 18:1-19:42

Påskemat, vågenatsgudstjeneste før opstandelsens morgen

Antallet af skriftlæsninger kan variere, men i det mindste 2 Mos 14 og derudover to andre læsninger fra Det Gamle Testamente bør bruges sammen med den nytestamentlige læsning:

1. læsning: Det Gamle Testamente (A, B og C.)

1 Mos 1:1-2:4a

SI 136:1-9, 23-26 eller SI 33

1 Mos 7:1-5, 11-18; 8:6-18; 9:8-13

SI 46

1 Mos 22:1-18

SI 16

2 Mos 14:10-31; 15:20-21

2 Mos 15:1b-13, 17-18

Es 55:1-11

Es 12:2-6

Ez 36:24-28

SI 42

Ez 37:1-14

SI 143

2. læsning: (A, B og C.)

Rom 6:3-11

SI 114

Evangelielæsning:

Matt 28:1-10

Mark 16:1-8

Luk 24:1-12

Påskedag

Apg 10:34-43

SI 118:1-2, 14-24

Kol 3:1-4

Joh 20:1-18

el. Matt 28:1-10

Apg 10:34-43

SI 118:1-2, 14-24

1 Kor 15:1-11

Joh 20:1-18

el. Mark 16:1-8

Apg 10:34-43

SI 118:1-2, 14-24

1 Kor 15:19-26

Joh 20:1-18

el. Luk 24:1-12

2. søndag i påsken

Apg 2:14a, 22-32

Sl 16

1 Pet 1:3-9

Joh 20:19-31

Apg 4:32-35

Sl 133

1 Joh 1:1-2:2

Joh 20:19-31

Apg 5:27-32

Sl 150

Åb 1:4-8

Joh 20:19-31

3. søndag i påsken

Apg 2:14a, 36-41

Sl 116:1-4, 12-19

1 Pet 1:17-23

Luk 24:13-35

Apg 3:12-19

Sl 4

1 Joh 3:1-7

Luk 24:36b-48

Apg 9:1-6 (7-20)

Sl 30

Åb 5:11-14

Joh 21:1-19

4. søndag i påsken

Apg 2:42-47

Sl 23

1 Pet 2:19-25

Joh 10:1-10

Apg 4:5-12

Sl 23

1 Joh 3:16-24

Joh 10:11-18

Apg 9:36-43

Sl 23

Åb 7:9-17

Joh 10:22-30

5. søndag i påsken

Apg 7:55-60

Sl 31:1-5, 15-16

1 Pet 2:2-10

Joh 14:1-14

Apg 8:26-40

Sl 22:25-31

1 Joh 4:7-21

Joh 15:1-8

Apg 11:1-18

Sl 148

Åb 21:1-6

Joh 13:31-35

6. søndag i påsken

Apg 17:22-31

Sl 66:8-20

1 Pet 3:13-22

Joh 14:15-21

Apg 10:44-48

Sl 98

1 Joh 5:1-6

Joh 15:9-17

Apg 16:9-15

Sl 67

Åb 21:10, 22-22:5

Joh 14:23-29

Kristi himmelfart (A, B og C.)

(Disse tekster kan også bruges på 7. søndag i påsken.)

Apg 1:1-11

Sl 47

Ef 1:15-23

Luk 24:44-53

7. søndag i påsken

Apg 1:6-14

Sl 68:1-10, 32-35

1 Pet 4:12-14; 5:6-11

Joh 17:1-11

Apg 1:15-17, 21-26

Sl 1

1 Joh 5:9-13

Joh 17:6-19

Apg 16:16-34

Sl 97

Åb 22:12-14, 16-21

Joh 17:20-26

Pinsedag

Apg 2:1-21	Apg 2:1-21	Apg 2:1-21
Sl 104:24-34, 35b	Sl 104:24-34, 35b	Sl 104:24-34, 35b
1 Kor 12:3b-13	Rom 8:22-27	Rom 8:14-17
Joh 7:37-39	Joh 15:26-27; 16:4b-15	Joh 14:8-17 (25-27)

Trinitatis søndag (1. søndag efter pinse)

1 Mos 1:1-2:4a	Es 6:1-8	Ords 8:1-4, 22-31
Sl 8	Sl 29	Sl 8
2 Kor 13:11-13	Rom 8:12-17	Rom 5:1-5
Matt 28:16-20	Joh 3:1-17	Joh 16:12-15

Søndag i perioden 29. maj - 4. juni*(Hvis det er efter trinitatis søndag.)*

1 Mos 6:11-22; 7:24;	1 Sam 3:1-20	1 Kong 18:20-39
8:14-19		
Sl 46	Sl 139:1-6, 13-18	Sl 96
Rom 1:16-17; 3:22b-28	2 Kor 4:5-12	Gal 1:1-12
(29-31)		
Matt 7:21-29	Mark 2:23-3:6	Luk 7:1-10

Søndag i perioden 5. - 11. juni*(Hvis det er efter trinitatis søndag.)*

1 Mos 12:1-9	1 Sam 8:4-20 (11:14-15)	1 Kong 17:8-24
Sl 33:1-12	Sl 138	Sl 146
Rom 4:13-25	2 Kor 4:13-5:1	Gal 1:11-24
Matt 9:9-13, 18-26	Mark 3:20-35	Luk 7:11-17

Søndag i perioden 12. - 18. juni*(Hvis det er efter trinitatis søndag.)*

1 Mos 18:1-15	1 Sam 15:34-16:13	1 Kong 21:1-21a
Sl 116:1-2, 12-19	Sl 20 el. Sl 72	Sl 5:1-8
Rom 5:1-8	2 Kor 5:6-10 (11-13), 14-17	Gal 2:15-21
Matt 9:35-10:8 (9-23)	Mark 4:26-34	Luk 7:36-8:3

Søndag i perioden 19. - 25. juni*(Hvis det er efter trinitatis søndag.)*

1 Mos 21:8-21	1 Sam 17:(1a, 4-11, 19-23) 32-49	1 Kong 19:1-15a
Sl 86:1-10, 16-17 el. Sl 17	Sl 9:9-20	Sl 42
Rom 6:1b-11	2 Kor 6:1-13	Gal 3:23-29
Matt 10:24-39	Mark 4:35-41	Luk 8:26-39

Søndag i perioden 26. juni - 2. juli

1 Mos 22:1-18	2 Sam 1:1, 17-27	2 Kong 2:1-2, 6-14
SI 13	SI 130	SI 77:1-2, 11-20
Rom 6:12-23	2 Kor 8:7-15	Gal 5:1, 13-25
Matt 10:40-42	Mark 5:21-43	Luk 9:51-62

Søndag i perioden 3. - 9. juli

1 Mos 24:34-38, 42-49, 58-67	2 Sam 5:1-5, 9-10	2 Kong 5:1-14
SI 45:10-17 eller SI 72	SI 48	SI 30
Rom 7:15-25a	2 Kor 12:2-10	Gal 6:(1-6) 7-16
Matt 11:16-19, 25-30	Mark 6:1-13	Luk 10:1-11, 16-20

Søndag i perioden 10. - 16. juli

1 Mos 25:19-34	2 Sam 6:1-5, 12b-19	Am 7:7-17
SI 119:105-112 el. SI 25	SI 24	SI 82
Rom 8:1-11	Ef 1:3-14	Kol 1:1-14
Matt 13:1-9, 18-23	Mark 6:14-29	Luk 10:25-37

Søndage i perioden 17. - 23. juli

1 Mos 28:10-19a	2 Sam 7:1-14a	Am 8:1-12
SI 139:1-12, 23-24	SI 89:20-37	SI 52 el. SI 82
Rom 8:12-25	Ef 2:11-22	Kol 1:15-28
Matt 13:24-30, 36-43	Mark 6:30-34, 53-56	Luk 10:38-42

Søndage i perioden 24. - 30. juli

1 Mos 29:15-28	2 Sam 11:1-15	Hos 1:2-10
SI 105:1-11, 45b	SI 14	SI 85
Rom 8:26-39	Ef 3:14-21	Kol 2:6-15 (16-19)
Matt 13:31-33, 44-52	Joh 6:1-21	Luk 11:1-13

Søndag i perioden 31. juli - 6. august

1 Mos 32:22-31	2 Sam 11:26-12:13a	Hos 11:1-11
SI 17:1-7, 15	SI 51:1-12	SI 107:1-9, 43
Rom 9:1-5	Ef 4:1-16	Kol 3:1-11
Matt 14:13-21	Joh 6:24-35	Luk 12:13-21

Søndag i perioden 7. - 13. august

1 Mos 37:1-4, 12-28	2 Sam 18:5-9, 15, 31-33	Es 1:1, 10-20
SI 105:1-6, 16-22, 45b	SI 130	SI 50:1-8, 22-23
Rom 10:5-15	Ef 4:25-5:2	Hebr 11:1-3, 8-16
Matt 14:22-33	Joh 6:35, 41-51	Luk 12:32-40

Søndag i perioden 14. - 20. august

1 Mos 45:1-15	1 Kong 2:10-12; 3:3-14	Es 5:1-7
Sl 133	Sl 111	Sl 80:1-2, 8-19
Rom 11:1-2a, 28-32	Ef 5:15-20	Hebr 11:29-12:2
Matt 15:(10-20) 21-28	Joh 6:51-58	Luk 12:49-56

Søndag i perioden 21. - 27. august

2 Mos 1:8-2:10	1 Kong 8:(1, 6, 10-11) 22-30, 41-43	Jer 1:4-10
Sl 124	Sl 84	Sl 71:1-6
Rom 12:1-8	Ef 6:10-20	Hebr 12:18-29
Matt 16:13-20	Joh 6:56-69	Luk 13:10-17

Søndag i perioden 28. august - 3. september

2 Mos 3:1-15	Højs 2:8-13	Jer 2:4-13
Sl 105:1-6, 23-26, 45c	Sl 45:1-2, 6-9 el. Sl 72	Sl 81:1, 10-16
Rom 12:9-21	Jak 1:17-27	Hebr 13:1-8, 15-16
Matt 16:21-28	Mark 7:1-8,14-15,21-23	Luk 14:1, 7-14

Søndag i perioden 4. - 10. september

2 Mos 12:1-14	Ords 22:1-2, 8-9, 22-23	Jer 18:1-11
Sl 149 eller Sl 148	Sl 125 el. Sl 124	Sl 139:1-6, 13-18
Rom 13:8-14	Jak 2:1-10 (11-13),14-17	Filem 1-21
Matt 18:15-20	Mark 7:24-37	Luk 14:25-33

Søndag i perioden 11. - 17. september

2 Mos 14:19-31	Ords 1:20-33	Jer 4:11-12, 22-28
2 Mos 15:1b-11, 20-21	Sl 19	Sl 14
Rom 14:1-12	Jak 3:1-12	1 Tim 1:12-17
Matt 18:21-35	Mark 8:27-38	Luk 15:1-10

Søndag i perioden 18. - 24. september

2 Mos 16:2-15	Ords 31:10-31	Jer 8:18-9:1
Sl 105:1-6,37-45 el. Sl 78	Sl 1	Sl 79:1-9 el. Sl 4
Fil 1:21-30	Jak 3:13-4:3, 7-8a	1 Tim 2:1-7
Matt 20:1-16	Mark 9:30-37	Luk 16:1-13

Søndag i perioden 25. september - 1. oktober

2 Mos 17:1-7	Est 7:1-6, 9-10; 9:20-22	Jer 32:1-3a, 6-15
Sl 78:1-4, 12-16	Sl 124	Sl 91:1-6, 14-16
Fil 2:1-13	Jak 5:13-20	1 Tim 6:6-19
Matt 21:23-32	Mark 9:38-50	Luk 16:19-31

Søndag i perioden 2. - 8. oktober

2 Mos 20:1-4, 7-9, 12-20	Job 1:1; 2:1-10	Klages 1:1-6
SI 19	SI 26 eller SI 25	SI 137
Fil 3:4b-14	Hebr 1:1-4; 2:5-12	2 Tim 1:1-14
Matt 21:33-46	Mark 10:2-16	Luk 17:5-10

Søndag i perioden 9. - 15. oktober

2 Mos 32:1-14	Job 23:1-9, 16-17	Jer 29:1, 4-7
SI 106:1-6, 19-23	SI 22:1-15	SI 66:1-12
Fil 4:1-9	Hebr 4:12-16	2 Tim 2:8-15
Matt 22:1-14	Mark 10:17-31	Luk 17:11-19

Søndag i perioden 16. - 22. oktober

2 Mos 33:12-23	Job 38:1-7 (34-41)	Jer 31:27-34
SI 99	SI 104:1-9, 24, 35c	SI 119:97-104 eller SI 19
1 Thess 1:1-10	Hebr 5:1-10	2 Tim 3:14-4:5
Matt 22:15-22	Mark 10:35-45	Luk 18:1-8

Søndag i perioden 23. - 29. oktober

5 Mos 34:1-12	Job 42:1-6, 10-17	Joel 2:23-3:5
SI 90:1-6, 13-17	SI 34:1-8 (19-22)	SI 65
1 Thess 2:1-8	Hebr 7:23-28	2 Tim 4:6-8, 16-18
Matt 22:34-46	Mark 10:46-52	Luk 18:9-14

Søndag i perioden 30. oktober - 5. november

Jos 3:7-17	Ruth 1:1-18	Hab 1:1-4; 2:1-4
SI 107:1-7, 33-37	SI 146	SI 119:137-144
1 Thess 2:9-13	Hebr 9:11-14	2 Thess 1:1-4, 11-12
Matt 23:1-12	Mark 12:28-34	Luk 19:1-10

Alle Helgens Dag (1. november eller 1. søndag i november)

Åb 7:9-17	Es 25:6-9	Dan 7:1-3, 15-18
SI 34:1-10, 22	SI 24	SI 149 el. SI 150
1 Joh 3:1-3	Åb 21:1-6a	Ef 1:11-23
Matt 5:1-12	Joh 11:32-44	Luk 6:20-31

Søndag i perioden 6. - 12. november

Jos 24:1-3a, 14-25	Ruth 3:1-5; 4:13-17	Hag 2:1-9
SI 78:1-7	SI 127 eller SI 42	SI 145:1-5, 17-21
1 Thess 4:13-18	Hebr 9:24-28	2 Thess 2:1-5, 13-17
Matt 25:1-13	Mark 12:38-44	Luk 20:27-38

Søndag i perioden 13. - 19. november

Dom 4:1-7	1 Sam 1:4-20	Es 65:17-25
Sl 123 el. Sl 76	1 Sam 2:1-10 el. Sl 113	Es 12 el. Sl 118
1 Thess 5:1-11	Hebr 10:11-14 (15-18) 19-25	2 Thess 3:6-13
Matt 25:14-30	Mark 13:1-8	Luk 21:5-19

Kongen Kristus/Kristi Herredømme

(Søndag i perioden 20. - 26. november.)

Ez 34:11-16, 20-24	2 Sam 23:1-7	Jer 23:1-6
Sl 100	Sl 132:1-12	Luk 1:68-79
Ef 1:15-23	Joh 18:33-37	Kol 1:11-20
Matt 25:31-46	Åb 1:4b-8	Luk 23:33-43

Aldersgate søndag (A, B og C.)

(Den søndag, der er nærmest 24. maj.)

Sl 130
Rom 5:1-11 el. 2 Pet. 1:4 el. Apg 2:1-21
Mark. 12:28-34a el. Matt. 9:27-30a

Taksigelsesdag, høstgudstjeneste

(Søndag i september eller oktober.)

5 Mos 8:7-18	Joel 2:21-27	5 Mos 26:1-11
Sl 65	Sl 126	Sl 100
2 Kor 9:6-15	1 Tim 2:1-7	Fil 4:4-9
Luk 17:11-19	Matt 6:25-33	Joh 6:25-35

DEN BRITISKE METODISTKIRKES TEKSTRÆKKE The Methodist Service Book.

Første tekstrække, venstre kolonne, påbegyndes lige år - anden på ulige.
Den kursiverede tekst kan anvendes som prædiketekst .

9. søn før jul	Skabelsen
<i>1. Mos. 1,1-3.24-31a</i>
Kol. 1,15-20
Joh. 1,1-14	<i>1. Mos. 2,4b-9.15-25</i>
Åb. 4,1-11
Joh. 3,1-8
8. søn før jul	Faldet
<i>1. Mos. 3,1-15</i>
Rom. 7,7-12
Joh. 3,13-21	<i>1. Mos. 4,1-10</i>
I. Joh. 3,9-18
Mark. 7,14-23
7. søn før jul	Udvælgelsen af Guds folk: Abraham
<i>1. Mos. 12,1-9</i>
Rom. 4,13-25
Joh. 8,51-58	<i>1. Mos. 22,1-18</i>
Jak. 2,14-24
Luk. 20,9-16
6. søn før jul	Løftet om forløsning: Moses
<i>2. Mos. 3,1-15</i>
Hebr. 3,1-6
Joh. 6,27-35	<i>2. Mos. 6,2-8</i>
Hebr. 11,17-29
Mark. 13,5-13
5. søn før jul	Israels rest
<i>1. Kong. 19,9-18</i>
Rom. 11,13-24
Matt. 24,38-44	<i>Es. 10,20-23</i>
Rom. 9,19-29
Mark. 13,14-23
4. søn før jul	Adventhåbet (1. søndag i advent)
<i>Es. 52,1-10</i>
1. Tess. 5,1-11
Luk. 21,25-33	<i>Es. 51,4-11</i>
Rom. 13,8-14
Matt. 25,31-46

3. søn før jul Guds ord i Det gamle Testamente (2. søndag i advent)

Es. 55,1-11

Rom. 15,4-13

Joh. 5,36-47

Es. 64,1-5

2. Tim. 3,14-4,5

Luk. 4,14-21

2. søn før jul Johannes Døber (3. søndag i advent)

Es. 40,1-11

1. Kor. 4,1-5

Joh. 1,19-27

Mal. 3,1-5 (evt. også 4,1-6)

Fil. 4,4-9

Matt. 11,2-15

1. søn før jul Bebudelsen (4. søndag i advent)

Es. 11,1-9

1. Kor. 1,26-31

Luk. 1,26-38a

Zak. 2,14-17

Åb. 21,1-7

Matt. 1,18-23

Juleaften

Kristi fødsel

Mika 5,2-4

Titus 2,11-15

Luk. 2,1-20

Mika 5,1-4a

Titus 2,11-15

Luk. 2,1-20

Juledag

Kristi fødsel

Es. 9,2-7

1. Joh. 4,7-14

Joh. 1,1-14

Es. 9,2-7

1. Joh. 4,7-14

Joh. 1,1-14

1. søn efter jul De vise mænd

(Hvis denne dag er d. 30. december, læses teksten til 2. søndag efter jul i stedet for.)

Es. 60,1-6

Hebr. 1,1-4

Matt. 2,1-12

Es. 49,7-13

Ef. 3,1-6

Matt. 2,1-12

2. søn efter jul Fremstillingen i Templet

(Hvis denne dag er den 6. januar, læses teksten til 1. søndag efter jul i stedet for.)

1. Sam. 1,20-28

Rom. 12,1-8

Luk. 2,21-40

Besøget i Jerusalem

5. Mos. 16,1-6

Rom. 8,12-17

Luk. 2,41-52

Epifani - Helligtrekonger

(Disse tekster læses, hvis den 6. januar er en hverdag)

Es. 49,1-13

Ef. 3,1-12

Matt. 2,1-20

Es. 60,1-6

Åb. 21,22-22,5

Matt. 2,1-20

1. søn e. epifani	Kristi dåb
1. Sam. 16,1-13a
Apg. 10,34-48a
<i>Matt. 3,13-17</i>	Es. 42,1-7
Ef. 2,1-10
<i>Joh. 1,29-34</i>
2. søn e. epifani	De første disciple
Jer. 1,4-10 1.
Apg. 26,1 & 9-18
<i>Mark. 1,14-20</i>	Sam. 3,1-10
Gal. 1,11-24
<i>Joh. 1,35-51</i>
3. søn. e. epifani	Brylluppet i Kana
(De første tegn) 2.	Det nye tempel
1. Kong. 8,22-30
1. Kor. 3,10-17
<i>Joh. 2,13-22</i>
4. søn e. epifani	Synderes ven
Hos. 14,1-7
Filemon 1-16
<i>Mark. 2,13-17</i>	Verdens liv
I. Kong. 10,1-13
Ef. 3,8-19
<i>Joh. 4,7-14</i>
5. søn e. epifani	Den nye pagts tjeneste
Joel 2,15-19, 21-22
2. Kor. 3,4-11
<i>Mark 2,18-22</i>	Arbejde
Klages. 3,19-26
1. Tess. 5,12-24
Matt. 20,1-15
6. søn e. epifani	Helligdagens rette brug
Es. 1,10-17
1. Kor. 3,18-23
<i>Mark. 2,23-3,6</i>	Det hellige bjerg
2. Mos. 19,16-24
<i>Hebr. 12,18-29</i>
Joh. 4,19-26
9. søn før påske	Læreren Kristus
Es. 30,18-21
1. Kor. 4,8-13
<i>Matt. 5,1-12</i>	Ordsp. 3,1-8
1. Kor. 2,1-10
<i>Luk. 8,4-15</i>
8. søn før påske	Lægen Kristus
Sef. 3,14-20
Jak. 5,13-16
<i>Mark. 2,1-12</i>	2. Kong. 5,1-14
2. Kor. 12,1-10
<i>Mark. 1,35-45</i>

- 7. søn før påske** **Kristus, undernes mand**
(Fastelavns søndag) 5. Mos. 8,1-6 Jon. 1,1-17
Fil. 4,10-20 Jak. 1,2-12
Joh. 6,1-1-14 *Mark. 4,35-4*
- 6. søn før påske** **Kongen og kongedømmet: Fristelse**
(1. søn i fasten) 5. Mos. 30,15-20 5. Mos. 6,10-17
Hebr. 2,14-18 Hebr. 4,12-16
Matt. 4,1-17 *Luk 4,1-13*
- 5. søn før påske** **Kongen og kongedømmet: Konflikt**
(2. søn i fasten) 2. Kong. 6,8-17 Es. 35,1-10
1. Joh. 4,1-6 1. Joh. 3,1-8
Luk. 11,14-26 *Matt. 12,22-32*
- 4. søn før påske** **Kongen og kongedømmet : Lidelse**
(3. søn i fasten) Es. 59,15-20 Es. 45,18-25
1. Pet. 2,19-25 Kol. 1,24-29
Matt. 16,13-28 *Luk. 9,18-27*
- 3. søn før påske** **Kongen og kongedømmet: Forklarelse**
(4. søn i fasten) 2. Mos. 34,29-35 1. Kong. 19,1-12
2. Kor. 3,12-18 2. Pet. 1,16-19
Matt. 17,1-13 *Luk. 9,28-36*
- 2. søn før påske** **Kongen og kongedømmet: Korsets sejr**
(5. søn i fasten) Es. 63,1-9 Jer. 31,31-34
Kol. 2,8-15 Heb. 9,11-15
Joh. 12,20-32 *Mark. 10,32-45*
- Palmesøndag** **Korsets vej**
Zak. 9,9-12 Es. 52,13-53,12
1. Kor. 1,18-25 Hebr. 10,1-10
Mark. 11,1-11 *Matt. 21,1-11*
el. 15,1-39 el. 15,21-39 *el. 27,1-61 el. 32-54*
- Skærtorsdag** **Ovensalen**
Es. 52,13-53,12 Jer. 31,31-34
1. Kor. 11,23-29 1. Kor. 10,16-17
Joh. 13,1-15 *Mark. 14,12-26*

Langfredag	Kristi død 2. Mos. 12,1-8 Hebr. 10,11-25 <i>Joh. 19,1-37 el. 17-30</i>	2. Mos. 12,1-8 Hebr. 10,11-25 <i>Joh. 19,1-37 el. 17-30</i>
Påskedag	Kristi opstandelse Es. 12,1-6 Åb. 1,12-18 <i>Mark. 16,1-8</i> eller: 2. Mos. 14,15-22 1. Kor. 15,12-201. <i>Joh. 20,1-18</i>	Es. 12,1-6 1. Kor. 5,7b-8 <i>Matt. 28,1-10</i> eller: 2. Mos. 14,15-22 Kor. 15,12-20 <i>Joh. 20,1-18</i>
1. søn e påske	Åbenbaringen i ovensalen 2. Mos. 15,1-11 1. Pet. 1,3-9 <i>Joh. 20,19-29</i>	Livets brød 2. Mos. 16,4-15 1. Kor. 15,53-58 <i>Joh. 6,35-40</i>
2. søn e påske	Emmausvejen Es. 25,6-9 Åb. 19,6-9 <i>Luk. 24,13-35</i>	Den gode hyrde Ez. 34,7-15 1. Pet. 5,1-11 <i>John. 10,7-18</i>
3. søn e påske	Åbenbaringen ved søen Es. 61,1-3 1. Kor. 15,1-11 <i>Joh. 21,1-14</i>	Opstandelsen og livet 1. Kong. 17,17-24 Kol. 3,1-11 <i>Joh. 11,17-27</i>
4. søn e påske	Jesus og Simon Peter Es. 62,1-5 Åb. 3,14-22 <i>Joh. 21,15-22</i>	Vejen, sandheden og livet Ordsp. 4,10-18 2. Kor. 4,11-18 <i>Joh. 14,1-1</i>
5. søn e påske	På vejen til Faderen Es. 51,1-6 1. Kor. 15,21-28 <i>Joh. 16,25-33</i>	5. Mos. 34,1-12 Rom. 8,28-39 <i>Joh. 16,12-24</i>

Kristi Himmelfartsdag

Dan. 7,13-14
Apg. 1,1-11
Matt. 28,16-20

Dan. 7,13-14
Apg. 1,1-11
Matt. 28,16-20

6. søn efter påske

Kristi himmelfart

Dan. 7,9-14
Ef. 1,15-23
Luk. 24,44-53

2. Kong. 2,1-15
Ef. 4:1-8 & 11-13
Luk. 24,44-53

Pinsedag

Åndens udgydelse

Joel 2,23-3,2 el. 2,21-3,5
Apg. 2 1-11
Joh. 14,15-27

Åndens udgydelse

Joel 3,1-5 el. 2,21-3,5
Apg. 2,1-11
Joh. 14,15-27

Trinitatis søndag

Guds rigdomme

Es. 6,1-8
Ef. 1,3-14
Joh. 14,8-11

Kirkens budskab

5. Mos. 6,4-9
Apg. 2,22-24 & 32-36
Matt. 11,25-30

2. søn efter pinse

Guds folk

2. Mos. 19,1-6
1. Pet. 2,1-10
Joh. 15,1-5

Kirkens enhed

2. Sam. 7,4-16
Apg. 2,37-47
Luk. 14,15-24

3. søn efter pinse

De døbtes liv

5. Mos. 6,17-25 5.
Rom. 6,1-11
Joh. 15,6-11

Kirkens tillid til Kristus

Mos. 8,11-20
Apg. 4,5 12
Luk. 8,41-55

4. søn efter pinse (Missions)

Guds børns frihed

5. Mos. 7,6-9a
Gal. 3,26-4,7
Joh. 15,12-15

Evangeliet til den enkelte

Jos. 24,14-25
Apg. 8,26-38
Luk. 15,1-10

5. søn efter pinse (Missions)

Den nye lov

2. Mos. 20,1-17
Ef. 5,1-10
Matt. 19,16-26

Evangeliet til alle folk

Rut 1,8-17 & 22
Apg. 11,4-18
Luk. 17,11-19

6. søn efter pinse	Det nye menneske 2.Mos. 24,3-11 <i>Kol. 3,12-17</i> Luk. 15,11-32	Det nye menneske Mika 6,1-8 <i>Ef. 4,17-32</i> Mark. 10,46-52
7. søn efter pinse	En endnu ypperligere vej Hos. 11,1-9 <i>1. Kor. 13,1-13</i> Matt. 18,21-35	5. Mos. 10,12-11,1 <i>Rom. 8,1-11</i> Mark. 12,28-34
8. søn efter pinse	Åndens frugt Ez. 36,24-28 <i>Gal. 5,16-25</i> Joh. 15,16-27	Ez. 37,1-14 <i>1. Kor. 12,4-13</i> Luk. 6,27-38
9. søn efter pinse	Guds fulde rustning Jos. 1,1-9 <i>Ef. 6,10-18a</i> Joh. 17,11-19	1. Sam. 17,37-50 <i>2. Kor. 6,3-10</i> Mark. 9,14-29
10. søn efter pinse	Kristi sindelag Job. 42,1-6 <i>Fil. 2,1-13</i> Joh. 13,1-15	1. Sam. 24,9-17 <i>Gal. 6,1-10</i> Luk. 7,36-50
11. søn efter pinse	Det tjenende fællesskab Es. 42,1-7 <i>2. Kor. 4,1-10</i> Joh. 13,33-36	1. Krøn. 29,1-9 <i>Fil. 1,1-11</i> Luk. 17,5-10
12. søn efter pinse	Det vidnende fællesskab Es. 49,1-6 <i>2. Kor. 5,14-6,2</i> Joh. 17,20-26	Mika 4,1-7 <i>Apg. 17,22-31</i> Matt. 5,13-16
13. søn efter pinse	Det lidende fællesskab Es. 50,4-9 <i>1 Pet. 4,12-19</i> Joh. 16,1-11	Jer. 12,1-6 <i>Apg. 20,17-35</i> Matt. 10,16-22

14. søn efter pinse	Næsten (Medmennesket) 3. Mos. 19,9-18 <i>Rom. 12,9-21</i> Luk. 10,25-37	5. Mos. 15,7-11 <i>1. Joh: 4,15-21</i> Luk. 16,19-31
15. søn efter pinse	Familien Es. 54,1-8 <i>Ef. 5,21-6,4</i> Mark. 10,2-16	1. Mos. 45,1-15 <i>1. Pet. 3,1-9</i> Luk. 14,25-33
16. søn efter pinse	Myndighederne Es. 45,1-7 <i>Rom. 13,1-7</i> Matt. 22,15-22	1. Kong. 3,5-15 <i>1. Tim. 2,1-7</i> Luk. 11,1-13
17. søn efter pinse	Troens bevis Jer. 7,1-7 <i>Jak. 1,22-27</i> Matt. 7,21-29	Jer. 32,6-15 <i>Gal. 2,20-3,9</i> Luk. 7,1-10
18. søn efter pinse	Forvaltning 5. Mos. 26,1-11 <i>2. Kor. 8,1-9</i> Matt. 5,21-26	Neh. 6,1-16 <i>1. Peter 4,7-11</i> Matt. 25,14-29
19. søn efter pinse	Troens liv 1. Mos. 28,10-22 <i>Hebr. 11,1-3 & 7-16</i> Luk. 5,1-11	Dan. 6,10-23 <i>Rom. 5,1-11</i> Luk. 19,1-10
20. søn efter pinse	Borger i himmelen Jer. 29,1 & 4-14 <i>Fil 3,7-21</i> Joh. 17,1-10	Es. 33,17-22 <i>Åb. 7,9-11</i> Matt. 25,1-13
21. søn efter pinse	Udholdenhed Dan. 3,13-25 Hebr. 11,32-12,2 Luk. 9,51-62	1. Mos. 32,24-30 1. Kor. 9,19-27 Matt. 7,13-20

22. søn efter pinse **Det hellige bjerg** **Helligdagens rette brug**
2. Mos. 19,16-24 Es. 1,10-17
Hebr. 12,18-29 1. Kor. 3,18-23
Joh. 4,19-26 Mark. 2,23-3,6

23. søn efter pinse **Arbejde** **Den nye forvaltning**
Klages. 3,19-26 Joel 2,15-19 & 21-22
1. Tess. 5,12-24 2. Kor. 3,4-11
Matt. 20,1-15 Mark. 2,18-22

Aldersgate søndagen (Den søndag, der er nærmest 24. maj)
Es. 51,1-3.7-11 Es. 12,1-6
Rom. 5,1-11 2. Pet. 1,1-11
Mark. 12,28-37 Luk. 10,1-12. 17-20

Høstgudstjeneste - søndag i september eller oktober
1. Mos. 8,15-22 5. Mos. 26,1-11 eller Sl 65
Apg. 14,13-17 1. Tim. 6,6-10 el. Kol 2:6-7
Mark. 4,1-9 Matt. 13,24-33

Alle helgens dag. 1. søndag i november
Es. 66,20-33 Jer. 31,31-34
Åb. 7,2-4. (5-8) 9-12 Heb. 12,18-24
Matt. 5,1-12 Matt. 5,1-12

DEN DANSKE FOLKEKIRKES TEKSTRÆKKE

Autoriseret ved kgl. resolution af 12. juni 1992.

Første tekstrække, venstre kolonne, påbegyndes lige år - anden på ulige år.

1. søndag i advent

Sl. 24 eller Sl. 100

Rom. 13,11-14

Matt. 21,1-9

Es. 42,1-9

Rom. 13,11-14

Luk. 4,16-30

2. søndag i advent

Es. 11,1-10

Rom. 15,4-9

Luk. 21,25-36

Mal. 3,1-3 eller Es. 11,1-10

Jak. 5,7-8

Matt. 25,1-13

3. søndag i advent

Es. 35

1 Kor. 4,1-5

Matt. 11,2-10

Es. 40,1-8

2 Kor. 4,5-10

Luk. 1,67-80

4. Søndag i advent

Es. 52,7-10

Fil. 4,4-7

Joh. 1,19-28

Es. 12

2 Kor. 1,18-22

Joh. 3,25-36

Juleaften, begge tekstrækker

Es. 9,1-6a

Luk. 2,1-14 eller Matt. 1,18-25

Juledag - Kristi fødselsdag

Es. 9,1-6a

Hebr. 1,1-5

Luk. 2,1-14

1 Mos. 1,1-5

1 Joh. 4,7-11

Joh. 1,1-14

St. Stefans dag - 2. juledag

Jer. 1,17-19
Apg. 6,8-15 og 7,54-60
Matt. 23,34-39

Es. 50,4-7
Apg. 6,8-15 og 7,54-60
Matt. 10,32-42

Julesøndag

Es. 63,7-9
Gal. 4,4-7
Luk. 2,25-40

Sl. 27,1-5 eller Jer. 31,15-17
Rom. 3,19-22a
Matt. 2,13-23

Nytårsdag

1 Mos. 12,1-3
Gal. 3,23-29
Luk. 2,21

Sl. 90
Jak. 4,13-17
Matt. 6,5-13

Helligtrekongers søndag (Søndag i perioden 2. - 6. januar.)

Es. 60,1-6
Tit. 3,4-7
Matt. 2,1-12

Es. 60,1-6 eller Job. 28,12-28
1 Joh. 2,7-11
Matt. 2,1-12 eller Joh. 8,12-20

1. søndag efter helligtrekonger

Sl. 84
Rom. 12,1-5
Luk. 2,42-52 eller
Mark 10,13-16

Sl. 8
Kol. 1,15-19
Mark. 10,13-16

2. søndag efter helligtrekonger

2 Mos. 33,18-23

Rom. 12,6-16a
Joh. 2,1-11

1 Kg. 8,1.12-13.22-30 eller
Jer. 17,12-14
1 Joh. 2,28-3,3
Joh. 4,5-26

3. søndag efter helligtrekonger.

5 Mos. 10,17-21
Rom. 12,16b-21
Matt. 8,1-13

1 Mos. 15,1-6
Hebr. 11,1-6
Luk. 17,5-10

4. søndag efter helligtrekonger

Job. 38,1-11(12-18.31-33)
Rom. 13,8-10
Matt. 8,23-27

Es. 40,26-31
Rom. 4,18-25
Matt. 14,22-33

5. søndag efter helligtrekonger, begge tekstrækker

Præd. 8,9-15

Kol. 3,12-17

Matt. 13,24-30 eller Matt. 13,44-52

Sidste søndag efter helligtrekonger

2 Mos. 34,27-35

2 Pet. 1,12-18

Matt. 17,1-9

Es. 2,2-5

Kol. 1,25d-28

Joh. 12,23-33

Søndag septuagesima - 9. søndag før påske

Jer. 9,22-23

1 Kor. 9,24-27

Matt. 20,1-16

Job. 9,1-12

Apg. 17,22-34

Matt. 25,14-30

Søndag seksagesima - 8. søndag før påske

Es. 55,6-11

1 Kor. 1,18-21(25)

Mark. 4,1-20

Es. 45,5-12

2 Tim. 3,10-17 eller

1 Kor. 1,18-21(25)

Mark. 4,26-32

Fastelavns søndag

Sl. 2

1 Pet. 3,18-22

Matt. 3,13-17

Sl. 31,2-6

1 Kor. 13

Luk. 18,31-43

1. søndag i fasten

1 Mos. 3,1-19

2 Kor. 6,1-10

Matt. 4,1-11

1 Mos. 4,1-12

Jak. 1,9-16

Luk. 22,24-32

2. søndag i fasten

Sl. 42,2-6

1 Thess. 4,1-7

Matt. 15,21-28

1 Mos. 1,27-31

Hebr. 5,1-10

Mark. 9,14-29

3. søndag i fasten

5 Mos. 18,9-15

Ef. 5,1-9

Luk. 11,14-28

2 Mos. 32,7-10.30-32

Åb. 2,1-7

Joh. 8,42-51

Midfaste søndag

5 Mos. 8,1-3

2 Kor. 9,6-11

Joh. 6,1-15

2 Mos. 16,11-18

eller Sl. 145,8-16

2 Pet. 1,3-11

Joh. 6,24-37

Mariæ bebudelsesdag - 5. søndag i fasten

Es. 7,10-14

1 Joh. 1,1-3

Luk. 1,26-38

Es. 7,10-14

eller 1 Mos. 18,1-15

1 Kor. 1,21-31

Luk. 1,46-56

Palmesøndag

Zak. 9,9-10

Fil. 2,5-11

Matt. 21,1-9

Zak. 9,9-10

Fil. 2,5-11

Mark. 14,3-9

eller Joh. 12,1-16

Skærtorsdag

2 Mos. 12,1-11

1 Kor. 10,15-17

Matt. 26,17-30

Sl. 116

1 Kor. 11,23-26

Joh. 13,1-15

Langfredag

1 Mos. 22,1-18 og/eller

Es. 52,13-53,12

Matt. 27,31-56 eller

Mark. 15,20-39

Sl. 22,2-22a og/eller

Es. 52,13-53,12

Luk. 23,26-49 eller

Joh. 19,17-37

Påskedag

Sl. 118,19-29

1 Kor. 5,7-8

Mark. 16,1-8

Sl. 118,19-29

eller Sl. 118,13-18

1 Pet. 1,3-9

Matt. 28,1-8

2. påskedag

Sl. 22,22b-32

Apg. 10,34-41

Luk. 24,13-35

Sl. 16,5-11

1 Kor. 15,12-20

el. Apg. 10,34-41

Joh. 20,1-18

1. søndag efter påske

Sl. 30
1 Joh. 5,1-5
eller Apg. 2,22-28
Joh. 20,19-31

Es. 43,10-12
1 Pet. 1,17-25
eller Apg. 2,22-28
Joh. 21,15-19

2. søndag efter påske

Ez. 34,11-16
1 Pet. 2,21-25
eller Apg. 2,36-41
Joh. 10,11-16

Sl. 23
Hebr. 13,20-21
eller Apg. 2,36-41
Joh. 10,22-30

3. søndag efter påske

Es. 54,7-10
Hebr. 13,12-16
eller Apg. 4,7-12
Joh. 16,16-22

2 Mos. 3,1-7.10-14
Apg. 4,7-12
eller Hebr. 4,14-16
Joh. 14,1-11

Bededag - fredag før 4. søndag efter påske

Sl. 51,3-19 eller Sl. 67
Hebr. 8,10-12
Matt. 3,1-10

Sl. 130
Hebr. 10,19-25
Matt. 7,7-14

4. søndag efter påske

Ez. 36,26-28
Jak. 1,17-21
eller Apg. 9,1-18
Joh. 16,5-15

Sl. 124
2 Kor. 5,14-21
eller Apg. 9,1-18
Joh. 8,28-36

5. søndag efter påske

1 Mos. 32,25-32
el. Jer. 29,11-13a
Jak. 1,22-25 eller Apg. 6,1-4
Joh. 16,23b-28

Es. 44,1-8
Rom. 8,24-28
eller Apg. 6,1-4
Joh. 17,1-11

Kristi himmelfarts dag

Sl. 110,1-4
Apg. 1,1-11
Mark. 16,14-20

Sl. 113
Apg. 1,1-11
Luk. 24,46-53

6. søndag efter påske

Hagg. 2,4b-9 el. Joel. 3,1-5

1 Pet. 4,7b-11

eller Apg. 1,12-14

Joh. 15,26-16,4

Joel. 3,1-5

Rom. 8,31b-39

eller Apg. 1,12-14

Joh. 17,20-26

Pinsedag

1 Mos. 11,1-9 el. 1 Mos. 2,4b-7

Apg. 2,1-11

Joh. 14,22-31

Jer. 31,31-34

Apg. 2,1-11

Joh. 14,15-21

2. pinsedag

Sl. 104,24-30

Apg. 10,42-48a

Joh. 3,16-21

Ez. 11,19-20

Apg. 2,42-47

Joh. 6,44-51

Trinitatis søndag

4 Mos. 21,4-9

Rom. 11,32-36

Joh. 3,1-5

Es. 49,1-6

Ef. 1,3-14

Matt. 28,16-20

1. søndag efter Trinitatis

Es. 58,5-12

1 Joh. 4,16b-21

Luk. 16,19-31

Præd. 5,9-19

1 Tim. 6,6-16

Luk. 12,13-21

2. Søndag efter Trinitatis

Es. 25,6-9

1 Joh. 3,13-18

Luk. 14,16-24

Jer. 15,10.15-21

Åb. 3,14-22

Luk. 14,25-35

3. søndag efter Trinitatis

Es. 57,15-19

1 Pet. 5,6-11

Luk. 15,1-10

Es. 65,1-2

Ef. 2,17-22

Luk. 15,11-32

4. søndag efter Trinitatis

2 Sam. 11,26-12,7a

Rom. 8,18-23

Luk. 6,36-42

5 Mos. 24,17-22

Rom. 14,7-13

Matt. 5,43-48

5. søndag efter Trinitatis

Es. 6,1-8

1 Pet. 3,8-15a

Luk. 5,1-11

Jer. 1,4-9

1 Pet. 2,4-10

Matt. 16,13-26

6. søndag efter Trinitatis

5 Mos. 30,11-14

Rom. 6,3-11

Matt. 5,20-26

2 Mos. 20,1-17

Rom. 3,23-28

Matt. 19,16-26

7. søndag efter Trinitatis

1 Sl. 126

Rom. 6,19-23

Luk. 19,1-10

Præd. 3,1-11

Rom. 8,1-4

Matt. 10,24-31

8. søndag efter Trinitatis

Jer. 23,16-24

Rom. 8,14-17

Matt. 7,15-21

Mika. 3,5-7

1 Joh. 4,1-6

Matt. 7,22-29

9. søndag efter Trinitatis

Ordsp. 3,27-35

1 Joh. 1,5-2,2

Luk. 16,1-9

Es. 10,1-3

2 Tim. 1,6-11

Luk. 12,32-48

eller Luk. 18,1-8

10. søndag efter Trinitatis

5 Mos. 6,4-9

1 Kor. 12,1-11

Luk. 19,41-48

Ez. 33,23.30-33

Hebr. 3,12-14

Matt. 11,16-24

11. søndag efter Trinitatis

Job. 5,8-16

1 Kor. 15,1-10a

Luk. 18,9-14

5 Mos. 30,15-20

Rom. 10,4-17

Luk. 7,36-50

12. søndag efter Trinitatis

Sl. 115,1-9

Mark. 7,31-37

Mark. 7,31-37

Jon. 2

Jak. 3,1-12

Matt. 12,31-42

13. søndag efter Trinitatis

3 Mos. 19,1-2.9-18

Gal. 3,16-21

Luk. 10,23-37

Mika. 6,6-8

1 Tim. 1,12-17

Matt. 20,20-28

14. søndag efter Trinitatis

Sl. 103,1-13

Gal. 5,16-25 el. Rom. 7,15-19

Luk. 17,11-19

Sl. 39,5-14

2 Tim. 2,8-13

Joh. 5,1-15

15. søndag efter Trinitatis

1 Mos. 8,20-22;9,12-16

Gal. 5,25-6,8

Matt. 6,24-34

Sl. 73,23-28

Apg. 8,26-39

Luk. 10,38-42

16. søndag efter Trinitatis

Job. 19,23-27a el. Job. 3,11-22

Ef. 3,13-21

Luk. 7,11-17

Sl. 139,1-12

1 Kor. 15,21-28

Joh. 11,19-45

17. søndag efter Trinitatis

Sl. 19,2-7

Ef. 4,1-6

Luk. 14,1-11

Sl. 40,2-6

Jud. 20-25

Mark. 2,14-22

18. søndag efter Trinitatis

Es. 40,18-25

1 Kor. 1,4-8

Matt. 22,34-46

Sl. 121

1 Joh. 4,12-16a

Joh. 15,1-11

19. søndag efter Trinitatis

Es. 44,22-28

Ef. 4,22-28

1 Mark. 2,1-12

1 Mos. 28,10-18

1 Kor. 12,12-20

Joh. 1,35-51

20. søndag efter Trinitatis

Jer. 18,1-6

Ef. 5,15-21

Matt. 22,1-14

Es. 5,1-7

Rom. 11,25-32

Matt. 21,28-44

21. søndag efter Trinitatis

2 Kg. 5,1-5.9-15 el. Ez. 18,1-4a Ez. 18,1-4a
Ef. 6,10-17 Åb. 3,7-13
Joh. 4,46b-53 Luk. 13,1-9

Alle helgens dag - 1. søndag i november

Es. 60,18-22 Es. 49,8-11
Åb. 7,1-12 Åb. 21,1-7
Matt. 5,1-12 Matt. 5,13-16
 eller Matt. 5,1-12

22. søndag efter Trinitatis

1 Mos. 50,15-21 Es. 49,13-18
Fil. 1,6-11 Ef. 4,30-32
Matt. 18,21-35 Matt. 18,1-14

23. søndag efter Trinitatis

Am. 8,4-7 Jer. 7,1-11
Rom. 13,1-7 Fil. 3,17-21
Matt. 22,15-22 Mark. 12,38-44

24. søndag efter Trinitatis

Ez. 37,1-14 el. Dan. 7,9-10.13-14 Dan. 7,9-10.13-14
Kol. 1,9b-14 2 Kor. 5,1-10
Matt. 9,18-26 Joh. 5,17-29

25. søndag efter Trinitatis

Es. 51,12-16 Job. 14,7-15
1 Thess. 4,13-18 2 Pet. 3,8-15a
 el. 1 Kor. 15,50-57
Matt. 24,15-28 Luk. 17,20-33

26. søndag efter Trinitatis - Sidste søndag i kirkeåret

Es. 65,17-19 Mika. 4,1-3
2 Thess. 2,13-17 1 Kor. 3,10-17
Matt. 25,31-46 Matt. 11,25-30

Optagelse i kirken

Indledning

„Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død? Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans.“ (Rom. 6:3-5.)

I Kirkeordningen kan vi læse, at vor kirke og dens menighed er:

„... en uadskillelig del af den universelle kirke, som består af alle, der tager imod Jesus Kristus som Herre og Frelser, og som vi i den apostolske trosbekendelse erklærer, er den hellige almindelige kirke.“ (K.O. 1993. § 203.)

Ved dåben til Kristus bliver man indlemmet i den almindelige kirke, som er den nye pagts fællesskab. Den, som vil være medlem af vor kirke, må derfor være døbt, men skal desuden selv bekræfte sin dåb og udtrykke vilje til at leve i den nye pagts fællesskab. Dette handler de følgende fire ritualer om.

1. Om dåbens sakramente og dåb af børn siger kirkeordningen:

„Dåben er ikke blot et bekendelsestegn og et skelnemærke, hvorved de kristne adskiller sig fra andre, der ikke er døbt, men den er også et tegn på genfødselse eller den ny fødsel. Dåb af spædbørn skal bibeholdes i kirken“.

(K.O. 1993. § 67: Religionsartikel XVII.)

„Da Guds forsonende kærlighed, sådan som den blev åbenbaret i Jesus Kristus, omfatter alle mennesker, og da Jesus udtrykkeligt sagde, at Guds rige er børnenes, så skal præsten i hver menighed alvorligt formane alle kristne forældre eller værger til at overgive deres spædbørn til Herren ved dåben. Før dåben skal præsten indgående undervise forældre eller værger om, hvad dette sakramente og de løfter, de aflægger, indebærer. Det forventes af forældre eller værger, der bærer deres børn til dåb, at de alvorligt bestræber sig på at opdrage dem efter Guds ord og i kirkens fællesskab.....Denne forpligtelse skal fremholdes for dem, og de skal alvorligt formanest til at opfylde den. Ved dåben skal de oplyses om, at menigheden gennem kristen undervisning vil bistå dem med at give børnene en kristen opdragelse.“

(Fra K.O. 1993. § 221.)

Mindst en af forældrene eller værgerne skal være medlem eller prøvemedlem af kirken. Kirkeordningen betoner således stærkt, at forældre og menighed har ansvar for, at de døbte børn bliver undervist i den kristne tro. Det drejer sig om at forberede dem til den tjeneste, vi, som Kristi efterfølgere, er kaldet til at udføre. Om dette siger Kirkeordningen:

„Den almindelige tjeneste, som alle kristne skal udføre i Kristi navn og ånd, er både en gave og en opgave. Gaven er Guds ufortjente nåde. Opgaven er uindskrænket tjeneste. Indlemmelse i kirken sker ved dåben, og mennesker i alle aldre kan døbes.....Efter dåben følger opdragelsen, og gennem denne opdragelse vil kirken skabe en øget bevidsthed hos de døbte om kravet om at tjene Kristus“. (Fra K.O. 1993. § 106.)

2. Dåb af voksne har samme indhold som dåb af børn, men det er naturligt, at den voksne før dåben bekender sin tro og fremsætter ønsket om at blive døbt i den treenige Guds navn og dermed blive indlemmet i den nye pagts fællesskab. Ved dåb af voksne er det ligeledes naturligt, at den døbte optages som medlem af menigheden enten samtidigt eller ved en af de umiddelbart efterfølgende gudstjenester.

3. Overhøringen er afslutningen på et undervisningsforløb, hvis formål er at give de unge kendskab til Bibelen og den kristne tro. En sådan undervisning står åben for alle interesserede. Ved overhøringen nedbeder menigheden Guds velsignelse over dem, der har fulgt undervisningen.

4. Den egentlige konfirmation, d.v.s. menneskets egen bekræftelse af den nye pagt i Kristus, sker ved medlemsoptagelsen. Her erklærer det kommende medlem sig desuden villig til at gå ind i tjenesten i Kristus. Om dette siger Kirkeordningen:

„Tjenesten i Kristus vedkendes ved optagelsen i fuld forening med kirken. Her bekræftes og fornyes dåbsløfterne med henblik på den kommende livsgerning. Tjenesten modtages og begyndes i en menighed, men tilskyndelsen til at tjene driver altid et menneske udenfor menighedens grænser mod hele det menneskelige fællesskab. Guds gaver er mangeartede og afføder en mangfoldighed af tjenester, som alle har deres betydning og værdi“. (Fra K.O. 1993. § 106.)

Praktisk note:

I forbindelse med dåbsgudstjeneste: Dåbsvandet bør være dampende varmt, når det hældes i dåbsfadet før gudstjenestens begyndelse. Dåbsvandet kan også opbevares i en kande på alterbordet og først hældes i dåbsfadet lige før dåbshandlingen. Ved dåb af voksne kan dåbskandidaten knæle ved døbefonten, eller døbefonten kan placeres tæt ved alterringen, hvis dåbskandidaten benytter knæfaldet.

Dåb af børn

Dåb af personer, der ikke selv kan svare.

Gudstjenesten indledes med Den Apostolske Trosbekendelse.

Dåbsfamilien kaldes frem til alteret.

Præsten siger til menigheden:

Præst: Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader,
og Herren Jesus Kristus!

Præsten henvender sig til forældrene:

Præst: Kære forældre. *(Eventuelt nævnes forældrenes navne.)*
Barnet er en gave fra skabelsens og frelsens Gud.
I er kommet for at takke Gud for barnet og for at lade det døbe.
Hvad er barnets navn?

(En af forældrene svarer:) NN

*Herefter anvender præsten kun barnets fornavn undtagen ved selve dåbs-
handlingen, hvor hele navnet benyttes.*

Præst: Kære menighed!
Guds kærlighed er åbenbaret i Jesus Kristus og omfatter alle men-
nesker. I dåben stadfæstes Guds store frelsesgerninger. Jesus
siger, at Guds Rige er børnenes. NN modtager i dåben tegnet
på den nye pagt og indlemmes i Guds hellige kirke. Menighe-
den betros derved den ansvarsfulde tjeneste at omslutte
ham/hende med trofast forbøn og omsorg og at vise vejen til
Kristus. Påkald derfor Gud vor Fader og bed ham om, at han,
som har genløst alle mennesker ved sin elskede søns blod, vil
give NN, som nu skal døbes med vand, at han/hun også må
blive døbt med Helligånden og blive et værdigt medlem af Kristi
kirke.

Præst: Lad os bede:
Almægtige Gud, vi takker dig for NN og for, at du fra begyndelsen
har omsluttet ham/hende med din kærlighed. Vi beder dig, se til
ham/hende i barmhjertighed, og skænk ham/hende nåde til at
blive fast i troen, glad i håbet og rodfæstet i kærligheden. Giv,
at han/hun må leve sejrrigt her på jorden og indgå i livet, som
kommer, ved vor Herre Jesus Kristus. Amen!

Lad os rejse os og høre evangeliets ord:

Jesus siger: „Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ (*Matt. 28:18 - 20.*)

Endvidere siger Jesus: „Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. Sandelig siger jeg jer: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, kommer slet ikke ind i det.“ Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem.“ (*Mark. 10:14 - 16.*)

Præsten spørger barnets forældre:

Præst: Kære forældre!

Vil I, med Guds hjælp, påtage jer ansvaret for, at NN, så snart han/hun er i stand til at lære, bliver undervist i, hvad dåben betyder, får anledning til at lære Bibelen at kende og bliver oplært i den kristne tro, og vil I ved jeres eksempel søge at lede ham/hende ind i menighedens fællesskab?

(Forældrene svarer:) Ja!

Præsten tager barnet, døber det med tre håndfulde vand og siger:

Præst: NN (*hele navnet udtales!*)

Jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen!

Derefter synges verset: „O, du som os velsigned...“ nr. 475 v. 5 eller andet passende vers.

Præsten afleverer barnet og beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Nådige Gud, alle menneskers Fader! Beskyt og bevar NN som dit barn gennem hele livet. Led ham/hende ad dine veje, fri af fristelser og farer, og gør ham/hende til medskaber på sit eget liv. Giv, at NN, når han/hun vokser op, også må vokse i Jesu Kristi kundskab, og led ham/hende ved Helligånden frem til personlig tro på Jesus Kristus som sin Frelser og Herre.

Almægtige Gud! Velsign denne familie og lad Helligånden hellige deres sind og lede deres tanker, ord og handlinger, så de må være forenede med dig ved troens, kærlighedens og lydighedens bånd.

Alle: Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren
i evighed! Amen.

Præsten lægger hånden på barnets hoved.

Præst: Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen!

Præsten lykønsker forældrene, overrækker dåbsattest og nævner, at barnet er optaget i dåbsklubben. Dåbslys, Bibel eller anden gave overrækkes.

Dåb af voksne

Dåb af personer, der kan svare for sig selv.

Gudstjenesten indledes med Den Apostolske Trosbekendelse.

Præst: Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og Herren Jesus Kristus!

Præst: Kære menighed!

Vi skal i dag døbe NN.

Guds kærlighed er åbenbaret i Jesus Kristus og omfatter alle mennesker. I dåben stadfæstes Guds store frelsesgerninger, og i dåben modtages tegnet på den nye pagt, og vi indlemmes i Guds kirke og forenes til et nyt folk. Da nu NN er kommet for at blive døbt, betros menigheden den ansvarsfulde tjeneste, at omslutte ham/hende med trofast forbøn og omsorg. Påkald derfor Gud, vor Fader, og bed ham om, at han, som har genløst alle mennesker ved sin elskede søns blod, vil give NN, som nu skal døbes med vand, at han/hun også må blive døbt med Helligånden, må vokse i nåden og blive et værdigt medlem af Kristi kirke.

Præst: Lad os bede!

Almægtige Gud, vi takker dig for NN og for, at du fra begyndelsen har omsluttet ham/hende med din kærlighed. Vi beder dig, fyld NN med Helligånden, så han/hun forbliver fast i troen, glad i håbet og rodfæstet i kærligheden. Giv, at han/hun må leve sejrrigt her på jorden og indgå i livet, som kommer, ved vor Herre Jesus Kristus. Amen!

Præst: Lad os rejse os og høre evangeliets ord:

(Et eller flere af følgende skriftsteder læses:)

Præst: Jesus siger: „Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ (*Matt. 28:18-20.*)

Præst: „Peter svarede: „Omvend jer og lad jer døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave. For

løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på.“ Og med mange andre ord vidnede Peter og formanede dem og sagde: „Lad jer frelse fra denne forkvaklede slægt!“ De, som tog imod hans ord, blev døbt, og den dag blev der føjet næsten tre tusind mennesker til.“ (Apg. 2:38-42.)

Paulus skriver: „Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv.“ (Rom. 6:4.)

Præsten siger henvendt til den, der skal døbes:

Præst : Bekender du Jesus Kristus som din frelser og Herre, og vil du forpligte dig til lydighed mod hans vilje?

Svar: Ja.

Vil du antage og bekende den kristne tro, som den er indeholdt i hele Bibelen?

Svar: Ja.

Vil du døbes på denne tro?

Svar: Ja.

NN knæler ved døbefonden og døbes med ordene:

NN, jeg døber dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen.

Præsten beder en fri bøn, som afsluttes med:

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,

men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren
i evighed! Amen.

(Hvis dåbskandidaten samtidigt skal optages som medlem af menigheden stilles yderligere et spørgsmål. Kandidaten rejser sig.)

Præst: Du er nu blevet døbt og ønsker at blive optaget som medlem af menigheden. Derfor stiller vi dig yderligere et spørgsmål, som stilles til alle nye medlemmer:

Præst: Vil du med Guds hjælp leve et kristent liv, være trofast mod Metodistkirken og være med til at opretholde den ved dine bønner, dine gaver, dit nærvær og din tjeneste?

Svar: Ja!

Præst: Velkommen som medlem af menigheden!

*(Det nye medlem knæler.
Velsignelsen lyses under håndspålæggelse:)*

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen!

Overhøring

Overhøringen udformes som en dialog mellem præst og konfirmander og afspejler indholdet i undervisningen. Efter overhøringen knæler konfirmanderne, og præsten beder en fri bøn eller med følgende ord:

Præst: Almægtige og evige Gud. Vi takker dig, at du omslutter NN/disse unge med din kærlighed. Fuldend det gode værk, du har begyndt i dem. Hjælp dem til at se og gribe livets muligheder. Styrk dem til at overvinde det onde med det gode. Udgyd Helligånden over NN/dem, og fyld dem med fred og glæde, så de får kraft til at leve et liv i kærlighed. Himmelske Far, vær nær hos NNs/disse unges forældre. Giv dem nåde til at kunne lytte og være gode vejledere.

Vi beder i Jesu Kristi navn. Amen.

(Præsten lyser velsignelsen, evt. under håndspålæggelse.)

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen!

(Herefter kan eventuel uddeling af Bibler eller Ny Testamenter finde sted.)

Medlemsoptagelse

Læglederen eller andre ledere i menigheden kan medvirke ved optagelsen.

Præst/leder: I dag har vi medlemsoptagelse. NN ønsker at tilslutte sig menigheden, og vi beder dem/hende/ham derfor komme frem.

Præst/leder: Kære menighed!

Kirken er Guds folk, et legeme, hvis hoved er Kristus. Kirken er Helligåndens tempel og et fællesskab af dem, der tror og adlyder evangeliet. Det forventes af alle, der indtræder i dette fællesskab, at de ikke blot vil nyde dets privilegier, men også opfylde deres forpligtelser, således at deres liv må drage andre til Kristus.

NN søger nu optagelse i Metodistkirken. De/hun/han er døbt og har modtaget undervisning i kirkens lære. Lad os være i bøn for dem/hende/ham og lytte til de spørgsmål, der stilles, som var de stillet til os selv.

Præst: Lad os rejse os.

Præst: Bekræfter du den nye pagt i Kristus, som du blev indlemmet i ved din dåb?

Svar: Ja!

Præst: Tror du på Jesus Kristus som din Frelser og Herre, og bekender du den kristne tro, som den er indeholdt i hele Bibelen?

Svar: Ja!

Præst: Vil du med Guds hjælp leve et kristent liv, være trofast mod Metodistkirken og være med til at opretholde den ved dine bønner, dine gaver, dit nærvær og din tjeneste?

Svar: Ja!

(De nye medlemmer knæler, og præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:)

Præst/leder: Himmelske Far. Vi takker dig for disse venner/NN, som i dag har bekendt deres/sin tro på dig. Hjælp dem/hende/ham til at være trofaste medlemmer af menigheden. Idet vi beder for dem/hende/ham, beder vi også for os selv. Hjælp os at holde

fast ved dig og din kirke, så vi ved Helligånden kan få kraft til at leve i lydighed mod din Søn, Jesus Kristus.
Lad vore liv vise, at Jesus er vort og hele verdens håb. Amen.

Præsten lyser velsignelsen over de nye medlemmer, evt. under håndspåleggelse.

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sin ansigt mod dig og give dig fred!
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen!

De nye medlemmer rejser sig.

Præsten rækker dem hånden og byder dem velkommen i menigheden. Derefter kan læglederen ønske velkommen i menighedens fællesskab.

Salmeforslag: „Halleluja, Guds menighed,“ og „Hvor er det en sølsom nåde stor,“

Omsorg

Indledning

„Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: ‘Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.’“ (Joh. 20:22-23.)

Skriftemål er, at det enkelte menneske bekender sin synd for Gud og en præst. Efter skriftemålet tilsiger præsten den skriftende syndernes forladelse. Dette sker i kraft af Guds ord og løfter og på vor Herre Jesu Kristi befaling.

Det er vigtigt, at skriftemålet finder sted uden udefrakommende forstyrrelser eller afbrydelser. Før skriftemålet finder sted føres en eller flere sjælesørgelige samtaler. At hjælpe mennesker med skyldproblemer hører til kirkens opgaver.

Dette betyder ikke, at skriftemålet kun skal bruges ved særligt alvorlige synder. Skriftemålet er kirkens tilbud til *den enkelte* og ligger i naturlig forlængelse af den *fælles* syndsbeholdelse, der finder sted ved gudstjenesten og nadveren.

Kirkens præster har tavshedspligt. Om dette siger Kirkeordningen:

„Præster i Metodistkirken har tavshedspligt. Denne gælder særligt det, der er betroet under skriftemål.“ (K.O. 1993. § 440:4.)

Tavshedspligten gælder således ikke kun det, som er sagt under selve skriftemålet. Den gælder også de samtaler, der er gået forud. I ritualet for skriftemål er syndsbeholdelse og tilgivelse de vigtigste elementer. De øvrige dele kan tilpasses efter omstændighederne.

Frelse betyder ikke kun at redde fra synd og skyld, men også at gøre hel. Bøn for og salvning af syge er derfor ikke udtryk for sværmeri, men tillid til Guds ords løfter og barnlig overgivelse til den himmelske Faders vilje.

Bøn for og salvning af syge har i kirken rødder tilbage til den tidligste kristendom. Jakobs Brev 5:13-16 opfordrer menighedens præst og eventuelt øvrige ledere til at bede for syge. Ritualet for salvning af syge kan anvendes både i kirken, i hjemmet og på hospitalet. Ritualet kan eventuelt udvides med en salme.

Skriftemålet

1. Læsning fra Det Nye Testamente:

Præsten læser et eller flere af følgende skriftsteder:

Præst: For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. (Joh. 3:16)

Apostlen Paulus skriver: „Men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.“ (Rom. 5:8)

Jesus siger: „Den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.“ (Joh. 6:37)

Apostlen Paulus skriver: „For alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus.“ (Rom. 3:23-24)

Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: „Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt“ (Joh. 20:22-23.)

2. Syndsbekendelse og tilgivelse:

Præst: Vil du bekende din synd!

Den bodssøgende knæler og siger:

Jeg bekender for dig nådige Gud,
at jeg har syndet i tanker, ord og handling.

Særligt bekender jeg, at.....

Vis mig barmhjertighed og tilgiv min synd.

Præst: Apostlen Johannes siger: „Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed.“ (1. Joh. 1:9.)

I kraft af Guds ord og løfter og på vor Herre Jesu Kristi befaling
tilsiger jeg dig syndernes forladelse.

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

3. Velsignelsen:

Mens den bodssøgende knæler, kan præsten sige:

Præst: Må Gud se i nåde til dig, så du helt og fuldt kan modtage den syndsforladelse, han nu har tilsagt dig. Gud hjælpe dig til at stride den gode strid og give dig lys i mørket og styrke i din svaghed. Gud bevare dig til evigt liv. Amen.

Præsten lægger sin hånd på den bodssøgendes hoved og siger:

Præst: Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!
Amen.

Præst: Gå med Guds fred!

Salvning af syge

1. Skriftlæsning:

Præsten læser:

Præst: „Lider nogen blandt jer ondt, skal han bede; er nogen glad, skal han synge lovsange; er nogen blandt jer syg, skal han tilkalde menighedens ældste, og de skal salve ham med olie i Herrens navn og bede over ham. Og troens bøn vil frelse den syge, og Herren vil gøre ham rask; og hvis han har begået synder, vil han få tilgivelse for dem. Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er.“ (*Jak. 5:13-16.*)

Endvidere kan et eller flere af følgende skriftsteder læses:

„Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig.“

„Bed, så skal der gives jer;
søg, så skal I finde;
bank på, så skal der lukkes op for jer.
For enhver, som beder, får;
og den, som søger, finder;
og den, som banker på, lukkes der op for.“
(*Mat. 7:7-8.*)

„Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak.“ (*Fil. 4:6.*)

2. Bøn:

Præst: Lad os bede.

Himmelske Fader, hos dig er kildespringet til helse og frelse.

Tak for livet og alle andre gaver, som du skænker os.

Lovet være du, vor Gud, som giver os olie af oliventræets frugt og menneskers arbejde.

Ligesom disciplene salvede mange syge og helbredte dem, så udgyd Helligånden over os, så enhver, som i tro og tillid modtager denne salvning må heles og se din helbredende kraft, ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

3. Salvning af den syge:

Præsten salver den syge med olie og siger:

NN, jeg salver dig med olie, i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

4. Bøn med håndspåleggelse:

Præsten lægger sin hånd på den syges hoved og beder en frit formuleret bøn, der afsluttes med fadervor.

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten
og æren i evighed! Amen.

5. Velsignelsen:

Præst: Herren velsigne og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred!
I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen.

Nadverens sakramente

Indledning

„Velsignelsens bæger, som vi velsigner, er den ikke fællesskab med Kristi blod? Brødet, som vi bryder, er det ikke fællesskab med Kristi legeme? Fordi der er ét brød, er vi alle ét legeme, for vi får alle del i det ene brød.“ (1. Kor. 10:16-17.)

Nadveren er den nye pagts tegn, som vi på Jesu egen opfordring fejrer til minde om ham og alt det, han har gjort for os. Men nadveren er også et sakramente. Om dette siger Kirkeordningen:

„Herrens nadver er ikke blot et tegn på den kærlighed, som de kristne bør have til hverandre indbyrdes, men snarere en forsikring om vor forløsning gennem Kristi død, så brødet, som vi bryder, bliver en delagtiggørelse i Kristi legeme for dem, som ret, værdigt og i tro modtager det, og ligeledes bliver velsignelsens kalk en delagtiggørelse i Kristi blod.“ (K.O. 1993. § 67. Religionsartikel XVIII.)

Kirkens præster skal regelmæssigt uddele nadverens sakramente i overensstemmelse med deres ordination: „Bliv en tro forvalter af Guds ord, Hans hellige sakramenter og kirkens lære.“

Til Herrens bord indbydes ikke blot kirkens egne medlemmer, men alle, som tror på Jesus Kristus, eller som søger at finde vejen til tro på ham, uafhængigt af om de tilhører et kristent kirkesamfund eller ej. Forældre må gerne tage deres mindreårige børn med til alteret, så hele familien kan fejre nadver sammen.

Nadverfejringen hører naturligt hjemme i gudstjenesten, hvor menigheden er samlet. Præsten er ansvarlig leder af nadverhandlingen. Lægfolk kan deltage som præstens medhjælpere ved læsning af ritualets tekster og uddeling af brød og vin. Præsten læser altid indstiftelsesordene.

Umiddelbart før uddelingen af brød og vin kan præsten opfordre gudstjenestedeltagerne til at give hinanden fredshilsen. Det kan ske med ordene:

„Fred og alt godt,“ eller „Gud velsigne dig.“ Kor eller menighed kan eventuelt synge salmer under uddelingen.

Når nadverens sakramente gives ved sygesengen, kan ritualet benyttes i uddrag. Indstiftelsesordene læses altid.

Praktisk note:

Metodistkirken anbefaler, at nadveren fejres alkoholfrit (f.eks. druesaft eller frugtjuice) af hensyn til nadvergæsterne. I Danmark er det tradition at anvende et rigtigt gærdejs-brød og særkalke til nadverinen. Ikke anvendt brød bør spises eller gives til fuglene og ikke anvendt vin bør drikkes eller hældes i jorden. Ved meget store forsamlinger kan nadveren fejres *enten* som 'kontinuerlig altergang,' hvor nadvergæsterne ikke venter på hinanden 'bordvis,' men rejser sig fra knæfaldet og giver plads til andre, så snart de har modtaget brød og vin, *eller* efter reformert praksis, hvor deltagerne bliver på deres plads, medens præst med medhjælpere går rundt to og to og uddeler brød og vin. Ved nadverfejring under friluftsgudstjeneste f.eks. i forbindelse med lejre og stævner kan man af praktiske årsager lade nadvergæsterne dyppe brødet i vinen eller erstatte vinen med vinnens frugt: vindruen.

Nadverritual I

1. Indbydelse:

Præst: Lad os rejse os og modtage indbydelsen til Herrens nadver.

Menigheden rejser sig.

Præst: Jesus sagde: „Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.“

Du, som angrer din synd og ønsker at få ny kraft til at elske Gud og dine medmennesker, kom i tro til Herrens bord. Modtag nadverrens sakramente, brød og vin, som giver dig trøst og styrke til at vandre ad Guds veje.

2. Syndsbekendelse:

Præst: „Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed.“

Lad os bekende vor synd og skyld. Lad os bede!

Menigheden sætter sig.

Præst: Almægtige Gud. Vi bekender og angrer de mange synder, vi har begået mod dig og vore medmennesker i tanke, ord og handling. Tilgiv os vore synder. Sæt os fri og skab i os et nyt og rent hjerte, så vi kan tjene og ære dig med glæde.

Alle: Herre, forbarm dig over os!

Stille bøn.

3. Lovprisning:

Præst: Med alt det skabte i himlen og på jorden og med dine engle priser vi dig og siger:

Alle: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den almægtige. Himlen og jorden er fuld af din herlighed. Amen.

4. Indstiftelsen:

Præst: Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, der én gang for alle blev ofret på korset som et fuldkomment, fejlfrit og tilstrækkeligt offer for hele verdens synder.

I den nat, Herren Jesus blev forrådt, tog han et brød, takkede, brød det og sagde: „Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!“ Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: „Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!“

Helligånd, vi beder, at alle, som tager imod Jesus Kristus ved denne nadver, må fyldes af hans livs fylde og hans opstandelseskraft. Amen.

5. Guds Lam:

Salmen „O, du Guds Lam,“ eller anden passende salme synges. Præsten og eventuelle medhjælpere modtager brød og vin under salmen.

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra al trøst begynder;
miskundelig
forbarm du dig!*

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
dermed al fred begynder;
af kærlighed
giv os din fred!*

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra vort liv begynder;
vor død til trods
opliv du os!*

6. Uddeling:

Brødet gives til nadvergæsterne med ordene:

Præst: Jesu Kristi legeme givet hen for dig.

Vinen gives til nadvergæsterne med ordene:

Præst: Jesu Kristi blod udgydt for dig.

7. Takkebøn:

Frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Treenige Gud. Vi lovpriser dig, fordi vi ved Jesus Kristus modtager
vore synders forladelse og kan leve i den nye pagts fællesskab.
Vi overgiver os helt til dig og beder om kraft til at være dine vidner i
verden og frimodigt tjene i kærlighed, retfærdighed og fred.
Herre, modtag vor lovprisning:

8. Gloria:

Menigheden rejser sig.

Alle: Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

Vi takker dig for din store herlighed.
Herre vor Gud, himmelske Konge, Almægtige Fader.
Amen!

Nadverritual II

1. Indbydelse:

Præst: Lad os rejse os og modtage indbydelsen til Herrens nadver.

Menigheden rejser sig.

Præst: Jesus sagde: „Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.“

Du, som angreder din synd og ønsker at få ny kraft til at elske Gud og dine medmennesker, kom i tro til Herrens bord. Modtag nadverens sakramente, brød og vin, som giver dig trøst og styrke til at vandre ad Guds veje.

2. Syndsbekendelse:

Præst: „Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed.“

Lad os bekende vor synd og skyld.

Lad os bede!

Menigheden sætter sig.

Præst: Himmelske Fader! Vi bekender, at vi ikke var et lydørt folk:

Vi gjorde ikke din vilje, vi brød din lov, vi gjorde oprør mod din kærlighed, vi elskede ikke vor næste, vi hørte ikke de nødlidendes råb.

Tilgiv os vore synder. Sæt os fri og skab i os et nyt og rent hjerte, så vi kan tjene dig med glæde, ved Jesus Kristus, vor Herre.

Alle: Herre, forbarm dig over os!

3. Forberedelsen:

Præst: Lovet være du, vor Gud,
som giver os brød af jordens frugt og menneskers arbejde.
Lovet være du, vor Gud,
som giver os vin af vinstokkens frugt og menneskers arbejde.

Alle: Lovet være Gud i evighed!

Præst: Som kornet, der engang var spredt på markerne, og druerne, der engang var spredt på bjergene, nu er forenede på dette bord i brød og vin, lad således hele dit folk blive samlet fra alle verdenshjørner i dit Rige.

Alle: Herre, hør vor bøn!

4. Lovprisning:

Præst: Opløft jeres hjerte!

Alle: Vort hjerte er hos Herren!

Præst: Lad os takke og lovprise Herren, vor Gud:

Advent og juletid:

Præst: Da tiden var inde, lod du din eneste Søn komme til verden for vor skyld. Han gav afkald og tog tjenerskikkelse på og blev som en af os for at frelse os fra mørket til livets lys.

Med alt det skabte ...

Nytåret:

Præst: Ved Jesus Kristus, som er den samme i går, i dag og til evig tid, har du formidlet den nye pagt og stadfæstet den med dine stærke løfter. Ved ham, som er Alfa og Omega, begyndelsen og enden, er du vor Fader og vi dit folk.

Med alt det skabte ...

Fastetiden:

Præst: For vore synders skyld lod du din enbårne Søn gå lidelsens vej. Han var ydmyg og lydig til døden på et kors, for at vi kunne få liv og fred.

Med alt det skabte ...

Påsketiden:

Præst: Ved at opvække Jesus Kristus som den første har du tilintetgjort døden og givet os håbet om det evige liv.

Med alt det skabte ...

Pinse:

Præst: Efter Kristi løfte udgød du Helligånden på pinsedagen, for at vidnesbyrdet om Kristi opstandelse og din kærlighed til verden kan forkyndes gennem din kirke.

Med alt det skabte ...

Trinitatistiden:

Præst: Dit rige er nærværende ved Jesus Kristus. Han er det levende brød, som er kommet ned fra himlen for at give verden liv. Den, som

kommer til ham, skal ikke sulte, og den, som tror på ham, skal aldrig tørste.

Præst: Med alt det skabte i himlen og på jorden og med dine engle priser vi dig og siger:

Alle: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den almægtige.
Himlen og jorden er fuld af din herlighed.
Amen.

5. Indstiftelsen:

Præst: Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, der én gang for alle blev ofret på korset som et fuldkomment, fejlfrit og tilstrækkeligt offer for hele verdens synder.

I den nat, Herren Jesus blev forrådt, tog han et brød, takkede, brød det og sagde: „Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!“ Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: „Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!“

Alle: Kristus, din død forkynder vi.
Din opstandelse bekender vi.
Dit komme i herlighed forventer vi.

Præst: Helligånd, vi beder, at alle, som tager imod Jesus Kristus ved denne nadver, må fyldes af hans livs fylde og hans opstandelseskraft.
Amen.

6. Guds Lam:

Salmen „O, du Guds Lam,“ eller anden passende salme synges.

Præsten og eventuelle medhjælpere modtager brød og vin under salmen.

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra al trøst begynder;
miskundelig
forbarm du dig!*

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
dermed al fred begynder;
af kærlighed
giv os din fred!*

*O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synder,
derfra vort liv begynder;
vor død til trods
opliv du os!*

7. Uddeling:

Brødet gives til nadvergæsterne med ordene:

Præst: Jesu Kristi legeme givet hen for dig.

Vinen gives til nadvergæsterne med ordene:

Præst: Jesu Kristi blod udgydt for dig.

8. Takkebøn:

Frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Treenige Gud. Vi lovpriser dig, fordi vi ved Jesus Kristus modtager vore synders forladelse og lever i den nye pagts fællesskab. Vi overgiver os helt til dig og beder om kraft til at være dine vidner i verden og frimodigt tjene i kærlighed, retfærdighed og fred. Herre, modtag vor lovprisning:

9. Gloria:

Menigheden rejser sig.

Alle: Ære være Gud i det højeste og på jorden!
Fred til mennesker med Guds velbehag!

Vi takker dig for din store herlighed.
Herre vor Gud, himmelske Konge, almægtige Fader.
Amen!

Pagten i Kristus

Indledning

„Måtte fredens Gud, der førte fårenes store hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde med en evig pagts blod, sætte jer i stand til alt godt, så I gør hans vilje, idet han selv udvirker i os, hvad der er ham velbehageligt ved Jesus Kristus. Ham tilhører æren i evighedernes evigheder! Amen.“ (Hebr. 13:20-21.)

Kirken er den nye pagts fællesskab. Om dette siger Kirkeordningen:

„Fra begyndelsen har Gud handlet med mennesker ved at slutte pagt med dem. Gud oprettede en pagt med Adam og Eva, med Noa, med Abraham, Sara og Hagar, med Moses, med Debora og Ruth og med Jeremias og andre profeter. I hver pagt lovede Gud at give sine udvalgte del i forsynets velsignelser og krævede af dem, at de skulle lyde den guddommelige vilje og følge vejen, for at hele verden gennem dem skulle blive velsignet (1. Mos. 18:18 og 22:18). Ved den nye pagt i Kristus blev mennesker kaldet en gang til og samlet i et håbets fællesskab, hvor Gud har fornyet de samme løfter og krav, at alle, som tror og adlyder, vil blive frelst og gjort til tjenere under Kristi retfærdighed. John Wesley og vore andre åndelige fædre betonedede denne bibelske tanke om at slutte pagt og holde den som noget centralt i den kristne erfaring.“

(K.O. 1993. § 101.)

„I den bibelske historie finder vi gentagelser af menneskers tilsidesættelse af pagten og brudte moralregler, af synd og oprør med fremmedgørelse, undertrykkelse og kaos som tragiske følger. I evangeliet om den nye pagt har Gud i Kristus skabt et nyt grundlag for forsoning - retfærdiggørelse ved tro og genfødsel til et nyt liv i ånden, som kendetegnes af vækst mod fuldkommenhed.“ (K.O. 1993. § 103.)

„Kirken er den nye pagts fællesskab og har derfor taget del i Kristi tjeneste gennem tiderne og ud over verden. Den møder menneskers behov overalt, hvor kærlighed og tjeneste kan formidle Guds kærlighed og vores. Rækkevidden i sådanne tjenester er ubegrænset. Bag alle former for tjeneste ligger denne yderste hensigt: At mænd og kvinder må fornys til et billede af deres skaber, Kol. 3:10. Dette indebærer, at alle kristne er kaldede til at tjene overalt, hvor Kristus vil, at de skal tjene og vidne i handlinger og ord, som helbreder og befrier.“ (K.O. 1993. § 105.)

Den 25. september 1747 opfordrede John Wesley indtrængende metoderne til at forny deres pagt med Gud. Hans første egentlige gudstjeneste med dette formål blev fejret i den franske kirke i Spitalsfields den 11. august 1755. Gudstjenesteordenen har siden 1780 med nogle få ændringer været flittigt anvendt inden for den verdensvide metodisme og har været til stor åndelig inspiration.

Pagts gudstjenesten giver menighedens medlemmer mulighed for at forny den pagt i Kristus, som de gennem dåbens sakramente er blevet indlemmet i, og som de siden har bekræftet, da de blev optaget som medlemmer i kirken. Det er naturligt at fejre pagts gudstjenesten ved nytår, men den kan benyttes på et hvilket som helst andet ønsket tidspunkt.

Pagts gudstjenesten har et meget rigt tankemæssigt indhold. Den bør studeres og forklares for menigheden, før man fejrer den.

Det anbefales at inddrage lægfolk i gudstjenestens mange læsninger.

Salmeforslag:

„Endnu et år oprinder,“

„Vælg i dag, hvem du vil tjene!“

„Giv mig et hjerte, Frelser god,“

Pagtsgudstjeneste

1. Præludium.

2. Salme.

3. Bøn:

Præst: Almægtige Gud, for hvem alle hjerter er åbne, alle ønsker kendt og ingen hemmeligheder skjult. Rens os ved Helligånden, så vi kan elske dig med en fuldkommen kærlighed og værdigt ophøje dit hellige navn, ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

4. Herrens bøn:

Præst: Lad os i fællesskab bede Herrens bøn.

Alle: Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

5. Skriftlæsning:

Joh. 15:1-8 og Jer. 31:31-34.

6. Indbydelse:

Præst: Kære venner! Det liv, vi er kaldet til, er et liv i Kristus, ved hvem vi er blevet genløst fra synden og helliggjort. Vi trådte ind i det nye liv, da vi blev optaget i den pagt, som Jesus Kristus er formidler af, og som han har beseglet med sit eget blod, for at den skal bestå evigt.

Denne pagt er Guds løfte om, at han i og gennem os vil fuldbyrde det, han har gjort i Kristus Jesus. Vi er overbeviste om, at han, som har givet os løfterne, er trofast, fordi vi har lært hans godhed at kende og erfaret hans nåde i vore liv dag for dag.

Derfor er vi forpligtet til ikke at leve for os selv, men for ham, som har elsket os og givet sig selv hen for os, og som har kaldet os til efterfølgelse.

Til stadighed fornyer vi vore løfter til Gud. Især når vi er samlet om nadveren. Men denne dag mødes vi, som vore forfædre har

mødtes slægt efter slægt, for at vi med glæde må forny den højtidelige pagt, som bandt dem og binder os til Gud.

Lad os derfor minde hinanden om Guds store gerninger og håbet, som skænkes os i kaldet, og ransage os selv i lyset af hans ord, så vi må se, hvor vi har fejlet eller er kommet til kort i tro og gerning, og lad os igen bekræfte den pagt, som Kristus er formidler af.

7. Lovprisning. Gloria:

Præst: Lad os lovprise Gud, vor Fader. For han skabte os, han bevarer og opretholder os fortsat. Han har elsket os med en evig kærlighed og givet os kundskab om herligheden i Jesus Kristus.

Alle: Vi lovpriser dig, vor Gud. Vi bekender dig som Herren!

Præst: Lad os glæde os over vor Herre Jesu Kristi gerning: Skønt han var rig, blev han fattig for vor skyld, for at vi kunne få del i hans rigdom. Han blev fristet i alle ting, lige som vi, dog uden synd. Han gik og gjorde vel og prædikede budskabet om Guds rige. Han var lydige til døden, ja døden på et kors. Han døde, men er for evigt levende. Han åbnede Himmeriget for alle, der tror på ham, og sidder nu ved Gud Faders højre hånd.

Alle: Jesus Kristus, du er herlighedens konge!

Præst: Lad os glæde os over Helligåndens fællesskab. For af Helligånden, vor livgiver, er vi født ind i Guds familie og gjort til lemmer på Kristi legeme. Helligånden er sandhedens ånd, som vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn. Hans visdom lærer os, hans kraft gør os stærke. Han vil gøre langt mere for os, end vi beder ham om.

Alle: Gode Helligånd, dig tilhører lov og pris! Amen.

8. Stille bøn:

9. Takkebøn:

Præst: Gud, vor Fader, al godheds kilde. Du har været os barmhjertig alle vore dage. Vi takker dig for din kærlighed og omsorg indtil dette øjeblik.

Alle: Herre, vi priser dit hellige navn!

Præst: Du har skænket os livets og forstandens gave og sat os i en verden fyldt af din herlighed. Du har gjort tilværelsen rig ved at give os venner og kære, og gennem deres hænder og hjerter har du formidlet dine gaver.

Alle: Herre, vi priser dit hellige navn!

Præst: Du har vakt en længsel i os efter dig og givet os din fred. Du har genløst os og kaldet os ved Jesus Kristus. Du har givet os del i Helligåndens fællesskab og kirkens budskab.

Alle: Herre, vi priser dit hellige navn!

Præst: Du er lys i mørke og den faste klippe i modgang og fristelse. I al vor glæde har du været den sande glædeskilde, og i vore trængsler og vort arbejde har du mødt vore behov.

1

Alle: Herre, vi priser dit hellige navn!

Præst: Du glemte os ikke, da vi glemte dig. Du forlod os ikke, selvom vi flygtede fra dig. Og du mødte os med tilgivelse, når vi igen vendte os til dig. Du er barmhjertig og nådig, langmodig og stor i mildhed.

Alle: Herre, vi priser dit hellige navn! Amen.

10. Stille bøn:

11. Syndsbekendelse:

Præst: Lad os i ydmyghed bekende vor synd for Gud.

Gud, vor Fader, du har åbnet livets vej for os ved din søn Jesus Kristus. Vi bekender med skam vor sløvhed til at lære af ham og vor mangel på vilje til at følge ham. Du har talt til os og kaldet os, men vi har ikke villet høre. Du har åbenbaret din herlighed, men vi har ikke villet se. Du rakte dine hænder mod os gennem vore medmennesker, men dem vendte vi ryggen. Vi har modtaget dine velsignelser, men vist såre lidt taknemlighed. Vi har gjort os uværdige til din uforanderlige kærlighed.

Alle: Herre, forbarm dig over os, og tilgiv os!

Præst: Vi beder dig tilgive vort sløve andagtsliv, overfladiskhed og egoisme i vore bønner og vor mangel på tro og tillid. Tilgiv os, at vi for-

sømte at bruge nådemidlerne og det kristne fællesskab og tilgiv, at vi undlod at vidne om Jesus Kristus og selvrådigt gik vore egne veje i stedet for dine.

Alle: Herre, forbarm dig over os, og tilgiv os!

Præst: Tilgiv os, at vi har sløset tiden væk og forspildt vore muligheder, og at vi undskylder egne fejl og undlader at gøre vore pligter. Tilgiv os, at vi har været uvillige til at besejre det onde med det gode.

Alle: Herre, forbarm dig over os, og tilgiv os!

Præst: Tilgiv os, at så lidt af din kærlighed har nået andre mennesker gennem os, og at vi har taget det så let med andres lidelser og byrder. Tilgiv os, at vi har fastholdt, det, der skiller os fra andre mennesker, og derved gjort det svært for dem at leve i vor nærhed. Tilgiv os tankeløshed i vore vurderinger, så vi har været hurtige til at dømme og sene til at forlade.

Alle: Herre, forbarm dig over os, og tilgiv os!

Præst: Lad os hver især i stilhed bekende vor synd for Gud!

(Stilhed)

Præst: Lad os bede:

Alle: Gud, vær os nådig. Forbarm dig over os. Udslet vore overtrædelser i din rige barmhjertighed. Tag vor uretfærdighed bort, og rens os for synd. Skab i os, Gud, et rent hjerte, og giv os påny en frimodig ånd. Amen.

12. Læsning:

Læsning af 1. Joh. 1:5 & 7-9

13. Salme:

Forslag: „Endnu et år oprinder,“ „Vælg i dag, hvem du vil tjene,“

14. Fornyelsen af pagten:

Præst: Lad os rejse os!

Kære kristne, lad os nu villigt forny Herrens pagt og tage Kristi åg på os. At tage Kristi åg på indebærer, at vi er tilfredse med den plads og tjeneste, han udvælger os, og at han er vor løn. Kri-

stus har mange tjenester, der skal udføres. Nogle lette, andre svære. Nogle medfører ros, andre hån. Nogle er forenelige med vore evner og interesser, andre strider mod disse. Kraften til det hele gives os af Kristus Jesus. Han er vor styrke. Derfor gør vi Guds pagt til vor og overgiver os til Herren, som med sin kraft holder os fast i denne pagt. Da vi nu på denne måde har forberedt os, så lad os stole på Gud og i tillid til hans løfter igen overgive os selv til ham.

Alle: Herre, vor Gud, som gennem Jesus Kristus har kaldet os til at være i denne nådens pagt. Vi søger tilflugt hos dig for at lære din vilje at kende. Vi påtager os med glæde og af kærlighed til dig at være lydige, og vi forpligter os til at gøre din fuldkomne vilje.

Præst: Lad os bede:

Herre, jeg er ikke mere min egen, men din. Sæt mig, til hvad du vil, stil mig, blandt hvem du vil; sæt mig, hvor der lides; sæt mig til det tunge. Lad mig blive brugt for dig eller skudt til side for dig, ophøjet for dig eller fornedret for dig, lad mig være mættet, lad mig være udtømt, lad mig eje alt, lad mig eje intet. Frit afgiver jeg alt til glæde for dig og til din anvendelse, og kraften til alt henter jeg hos dig. Fader, Søn og Helligånd, du er min, og jeg er din.

Må det altid være således! Amen.

15. Lovsalme.

16. Prædiken.

17. Nadver.

Ægteskabet

Indledning

„Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: „Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?“ Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.“ (Matt. 19: 4-6.)

En metodistpræst har myndighed til at forrette kirkelig vielse, så det får juridisk gyldighed. Præsten repræsenterer således ikke blot kirken, men også samfundet og skal derfor før vielsen kontrollere, at der ikke er nogen hindringer for det ønskede ægteskab. Præsten skal sikre sig, at der foreligger en prøvelsesattest. Når parret over for præsten og menigheden eller andre vidner har aflagt ægteskabsløftet, stadfæster præsten ægteskabet ved at erklære dem for at være rette ægtefolk. Præsten skal derefter se til, at det nye ægteskab bliver registreret i kirkebogen samt meddelt Folkeregistret i parrets bopælskommune.

En kirkelig vielse har ikke blot en civilretslig konsekvens, men også en religiøs betydning. Præsten er primært kirkens repræsentant og skal før den kirkelige handling føre samtale med parret om kirkens syn på ægteskab og vielse.

I den del af Kirkeordningen, der hedder De Sociale Principper, som behandler kirkens stillingtagen i sociale og etiske spørgsmål, kan vi læse følgende:

„Vi erkender den ægteskabelige pagts ukrænkelighed. Denne pagt kommer til udtryk i kærlighed, gensidig støtte, personlig forpligtelse og gensidig troskab mellem en mand og en kvinde. Vi tror, at Guds velsignelse hviler over et sådant ægteskab, hvad enten der er børn i det eller ikke. Vi forkaster sociale normer, som forudsætter andre krav til kvinder end til mænd i ægteskabet.“ (K.O. 1993. § 71 II C.)

Kirkens syn på ægteskabet og vielsen fremgår også af vielsesritualet. I vielsesløfterne lover parterne hinanden „at elske, ære og hjælpe hinanden i medgang og modgang, i sygdom og sundhed og i alt, hvad livet måtte bringe.... så længe de begge er i live!“

Formuleringerne er knyttet til traditionen, men må ikke af den grund betragtes som stemningsskabende ord uden indhold. Ægteskabet er helligt, fordi Gud har indstiftet det. Indledningsordene konstaterer dette og fremholder det ved at påpege Pauli ord om, at ægteskabet er et billede på forholdet mellem Kristus og hans kirke. (Ef. 5:32.)

Vielse

Brudeparret træder frem foran alterringen.

1. Indledning:

Præst: Kære venner! Vi er samlede her i Guds og disse vidners nærvær for at forene denne mand og denne kvinde i det hellige ægteskab. Denne stand, som er indstiftet af Gud, er et billede på forholdet mellem Kristus og hans kirke. Familielivet er et vigtigt grundelement i samfundet. Ingen bør derfor ubetænksomt indtræde i ægteskabet, men det skal ske efter moden overvejelse og i guds frygt.

2. Tekstlæsning:

Præst: Hør, hvad Jesus siger om ægteskabet og kærlighedens gave:

„Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: „Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?“ Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.“ (*Matt. 19:4-6.*)

Og hør, hvad Paulus skriver om kærligheden:

„Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. [...] Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

(*1. Kor. 13:4-7;13.*)

I øvrigt kan der læses: Joh. 2:1-11 og 1. Mos 1:27.

3. Vielsesløfterne:

Præsten henvender sig til brudeparret:

Her for Guds ansigt beder jeg om, at I vil huske, at et lykkeligt hjem kun kan skabes på grundlag af kærlighed og sandhed. Hvis de højtidelige løfter, I skal aflægge, trofast bliver holdt, og hvis I altid søger at gøre Guds vilje, da vil der komme fred og glæde over jeres samliv, og det hjem, I skaber, vil blive varigt under alle livets forhold.

Præsten henvender sig til manden:

Præst: Så tilspørger jeg dig, NN. Vil du tage denne kvinde til din hustru og leve sammen med hende i det hellige ægteskab? Vil du elske, ære og hjælpe hende i medgang og modgang, i sygdom og sundhed og i alt, hvad livet måtte bringe, og leve sammen med hende, som en ægtemand bør leve med sin hustru, så længe I begge er i live?

Manden svarer: Ja.

Præsten henvender sig til kvinden:

Præst: Så tilspørger jeg dig, NN. Vil du tage denne mand til din ægtemand og leve sammen med ham i det hellige ægteskab? Vil du elske, ære og hjælpe ham i medgang og modgang, i sygdom og sundhed og i alt, hvad livet måtte bringe, og leve sammen med ham, som en hustru bør leve med sin mand, så længe I begge er i live?

Kvinden svarer: Ja.

4. Vielsesringene: (Ikke obligatorisk del.)

Præsten holder vielsesringene i hånden og siger:

Præst: Vielsesringene er et ydre tegn på den pagt, som forener mand og kvinde i det hellige ægteskab, og et symbol på de løfter, som her højtideligt er givet.

Brudgom og brud sætter ringene på hinandens finger.

5. Stadfæstelse af ægteskabet:

Præst: Så giv hinanden hånd på de løfter, I har aflagt!

Præsten lægger sin hånd oven på brudeparrets hænder og siger:

Præst: Da NN og NN over for Gud og i disse vidners nærvær har aflagt det hellige ægteskabsløfte og har bekræftet det ved at give hinanden hånd, så forkynder jeg dem nu at være rette ægtefolk i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Hvad Gud den almægtige har sammenføjet, må mennesker ikke adskille. Amen.

6. Bøn:

Brudeparret knæler.

Præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede!

Gud, vor Fader, alle menneskers skaber og livets evige kilde! Velsign denne mand og kvinde, så de i deres samliv trofast må opfylde og holde den pagt, de nu har indgået med hinanden. Hjælp dem at elske, ære og have omsorg for hinanden og leve sammen i troskab og tålmodighed, i visdom og gudsfrygt, så deres hjem må være fyldt af kærlighed, glæde og fred. Og hør os, når vi sammen beder:

Alle: Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

7. Velsignelse:

Præsten lyser velsignelsen under håndspålæggelse:

Herren velsigne jer og bevare jer,
Herren lade sit ansigt lyse over jer og være jer nådig,
Herren løfte sit ansigt mod jer og give jer fred!
I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn! Amen.

Kirkelig velsignelse af borgerligt indgået ægteskab

1. Indledning:

Præst: Kære venner! Vi er samlede her i Guds og disse vidners nærvær for at velsigne dette ægtepar. Ægteskabet, som er indstiftet af Gud, er et billede på forholdet mellem Kristus og hans kirke. Familielivet er et vigtigt grundelement i samfundet. Hør derfor, hvad Jesus siger om ægteskabet og kærlighedens gave:

2. Tekstlæsning:

„Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: „Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?“ Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille“. (*Matt. 19:4-6.*)

Og hør hvad Paulus skriver om kærligheden:

„Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.[...] Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.“
(*1. Kor. 13:4-7;13.*)

3. Ægteparret tilspørges:

Præst: Så tilspørger jeg jer, NN og NN. Ønsker I kirkens velsignelse over jeres ægteskab, og er det jeres hensigt som kristne ægtefolk at elske, ære og hjælpe hinanden i medgang og modgang, i sygdom og sundhed og i alt, hvad livet måtte bringe, så længe I begge er i live?

Ægteparret svarer: Ja.

4. Velsignelse:

Præst: Så giv hinanden hånd på de løfter, I har aflagt.

Præsten lægger sin hånd over ægteparrets hænder og siger:

Præst: Modtag velsignelse over jeres ægteskab i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

5. Bøn:

Ægteparret knæler.

Præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede!

Gud, vor Fader, alle menneskers skaber og livets evige kilde! Velsign denne mand og kvinde, så de i deres samliv trofast må opfylde og holde den pagt, de har indgået med hinanden. Hjælp dem at elske, ære og have omsorg for hinanden og leve sammen i troskab og tålmodighed, i visdom og guds frygt, så deres hjem må være fyldt af kærlighed, glæde og fred. Hør os, når vi sammen beder:

Alle: Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

Døden

Indledning

„Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er.“ (Joh. 14:1-3.)

At leve i den nye pagts fællesskab betyder at leve i håbet om det evige liv. Vi tror ikke, at livet tilintetgøres i døden, men det forvandles og når sit fuldkomne udtryk i vor himmelske Faders hus. Dette glade håb forkynder vi, når vi begraver vore døde.

Andagten ved båren, også kaldet „at synge ud,“ kan ledes af præsten eller en af afdødes pårørende, eventuelt af bedemanden. Læsningerne fra Bibelen og bønnerne kan varieres, men Fadervor og velsignelsen bør altid indgå i andagten.

Ved *begravelseshøjtideligheden i kirken* overgiver vi den afdøde til Herren. Ved at følge den skik, at præsten kaster tre skovle jord på kisten, markerer vi, at den dødes legeme er underkastet forgængeligheden. Men denne enkle symbolhandling minder os også om dåben til Kristus, som ved sin død og opstandelse har givet os del i den nye pagts fællesskab. Jordpåkastelsen vidner derigennem om vor tro på, at Jesus Kristus også skal fuldende sit værk i det menneske, vi tager afsked med.

Skriftlæsningerne og bønnerne *ved graven* kan varieres, men Fadervor og velsignelsen bør altid lyde.

Urnedesættelsen finder som regel sted 8-10 dage efter den kirkelige højtidelighed. Oftest er kun de nærmeste pårørende til stede.

Salmeforslag:

„Nærmere, Gud, til dig, nærmere dig,“ „Jesus, kom dog nær til mig,“
„Bliv du hos mig, når natten stunder til,“ „Så tag da mine hænder,“
„Jeg sejler hen over livets hav,“ „Ingen er så tryk i fare,“
„Hil dig, Frelser og forsoner!“ „Jesus, som iblandt os står,“
„Den signede dag med fryd vi ser“ vers:1, 2, 4 og 7. „ Du, Herre Krist,“

„Har hånd du lagt på Herrens plov,“ „Befal du dine veje,“
„Lær mig at kende dine veje -“ „Frelseren er mig en hyrde god,“
„Jeg er i Herrens hænder,“ „O Gud, i dine hænder,“
„Kun en dag, et øjeblik ad gangen!“ „Alt står i Guds faderhånd,“
„Herrens venner ingen sinde,“ „Dagen går med raske fjed,“
„Bliv hos os, når dagen hælder,“ „Når Jesu kors for øje står,“
„Imellem nattens stjerner,“ „O, Krist, dit blod, din retfærds magt,“
„Sølvsnoren brister dog engang,“ „Kom, Gud Helligånd, kom brat!“
„Se, nu stiger solen af havets skød,“

Andagt ved båren

1. Salme:

2. Læsning fra Den Hellige Skrift:

Præsten læser et eller flere af følgende skriftsteder:

Præst: I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

„Jeg løfter mine øjne mod bjergene, hvorfra kommer min hjælp? Min hjælp kommer fra Herren, himlens og jordens skaber. Han lader ikke din fod vakle, han, som bevarer dig, falder ikke i søvn. Han, som bevarer Israel, falder ikke i søvn, han sover ikke. Han bevarer dig, Herren er din skygge ved din højre side. Om dagen stikker solen dig ikke, månen ikke om natten. Herren bevare dig mod alt ondt, han bevare dit liv. Herren bevare din udgang og din indgang fra nu af og til evig tid.“ (*Sl. 121.*)

Jesus sagde: „Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.“ (*Joh. 11:25-26.*)

„For ingen af os lever for sig selv, og ingen dør for sig selv; for når vi lever, lever vi for Herren, og når vi dør, dør vi for Herren. Hvad enten vi altså lever eller dør, tilhører vi Herren.“ (*Rom. 14:7-8.*)

„Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.“ (*1. Kor. 13:12.*)

„Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller krig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet.“ (*Åb. 21:2-4.*)

3. Bøn:

Frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Barmhjertige Frelser. Vi anbefaler NN i dine hænder. Tag ham/hende til dig og giv ham/hende liv af dit liv. Vær os nær i sorgen og savnet. Led os trygt gennem farerne hjem til dine boliger, du, som med Faderen og Helligånden lever og regerer i al evighed.

Alle: Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten
og æren i evighed! Amen.

4. Velsignelsen:

Præst: Herren Jesu Kristi nåde,
Guds kærlighed og
Helligåndens fællesskab være med os alle. Amen.

5. Salme:

I kirken

Hvis jordpåkastelse ikke finder sted i kirken, udelades punkterne 7, 8 og 9.

1. Indledningsord:

Præsten læser et eller flere af følgende skriftsteder:

Præst: Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader og Herren Jesus Kristus!

„Herren er mit lys og min frelse, hvem skal jeg frygte?
Herren er værn for mit liv, hvem skal jeg da være bange for?
Jeg stoler på, at jeg skal se Herrens godhed i de levendes land.“
(*Sl. 27:1,13.*)

Jesus siger: „Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.“ (*Joh 11:25-26.*)

„For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.“ (*Rom. 8:38-39.*)

„Brødre, vi vil ikke, at I skal være uvidende om dem, der sover hen, for at I ikke skal sørge som de andre, der ikke har noget håb. For så sandt som vi tror, at Jesus døde og opstod, vil Gud også ved Jesus føre de hensovede sammen med ham.“ (*1. Thess. 4:13-14.*)

„Nøgen kom jeg ud af moders liv, nøgen vender jeg tilbage!
Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet.“ (*Job. 1:21.*)

Sl. 23

Joh. 14:1-6

Joh. 14:15-19 og 27

2. Kor 5:6 og 8

Åb. 22:1-4 og 22

2. Salme:

3. Bøn:

Præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Almægtige Gud, skaber af alt liv. Du er vor tilflugt og styrke, vor hjælp i nøden. Lær os at sætte al vor lid til dig, så vi må finde trøst og hjælp nu og altid. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

4. Tale:

5. Bøn:

Præsten beder en frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Himmelske Fader. Tak for visheden om, at ingen lever og dør for sig selv. Tak, at vi i livet og døden er omsluttet af din nåde og kærlighed. Vi takker dig for NN og for det liv, han/hun har levet iblandt os. Vi beder om din hjælp og dit nærvær i sorgen og savnet. Lad Helligånden vidne i vore hjerter om det evige liv og giv os visheden om, at vi engang skal forenes i dit evige rige. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Eller:

Himmelske Fader, du som sendte din søn til jorden, for at han skulle lide og dø på korset og opstå i herlighed, giv os tro til at se opstandelsens glæde bag mørket og fortvivlelsen. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Ved et barns begravelse kan præsten bede:

Gud, vor himmelske Fader. Vi forstår ikke altid det, der sker. Trøst os, som sørger over NN, og bevar os hos Jesus Kristus, som sagde, at Guds rige er børnenes. Lad Helligånden vidne i vore hjerter om det evige liv og giv os visheden om, at vi alle engang skal forenes i dit evige rige. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

6. Salme.

7. Opstandelsesbudskabet:

Præst: „Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne: ‘Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.’“ (*Matt. 28:1-10.*)

8. Jordpåkastelsen:

Præst: Lad os rejse os!

Menigheden stående.

Præst: Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Amen.

Da den almægtige Gud i sit forsyn har ladet døden indtræde, så overgiver vi legemet til graven.

Eller:

Da den almægtige Gud har borttaget den hensovedes sjæl fra jorden, så overgiver vi legemet til graven.

Præsten kaster tre skovfulde jord på kisten og siger:

NN

af jord er du kommet,
til jord skal du blive,
men Jesus Kristus, vor frelser,
skal opvække dig på den yderste dag. Amen.

Hvad der bliver sået i forgængelighed, opstår i uforgængelighed.
Hvad der bliver sået i vanære, opstår i herlighed.
Hvad der bliver sået i svaghed, opstår i kraft. Amen.

9. Fadervor:

Præst: Lad os bede.

Alle: Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

10. Velsignelsen:

Præst: Modtag Herrens velsignelse:

Herren velsigne og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred.
I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

11. Salme:

Ved graven

Kisten sænkes, og præsten læser et eller flere af følgende skriftsteder:

1. Læsning fra Den Hellige Skrift:

Præst: „Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne: 'Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.'“ (*Matt. 28:1-10.*)

1

„Nøgen kom jeg ud af moders liv, nøgen vender jeg tilbage! Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet.“ (*Job. 1:21.*)

Jesus siger: „Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.“ (*Joh. 11:25-26.*)

Jesus siger: „Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er.“ (*Joh. 14:2-3.*)

„For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.“ (*Rom. 8:38-39.*)

„Vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt. (*Fil. 3:20-21.*)

2. Bøn:

Præst: Lad os bede.

Himmelske Fader. Vi takker dig af hele vort hjerte, at du har givet os det evige livs håb. Hjælp os, når vi står ansigt til ansigt med døden og forgængeligheden, at holde fast ved troen på, at intet kan skille os fra din kærlighed i Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

3. Jordpåkastelse:

Præst: Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Amen.

Da den almægtige Gud i sit forsyn har ladet døden indtræde, så overgiver vi legemet til graven.

Eller:

Da den almægtige Gud har borttaget den hensovedes sjæl fra jorden, så overgiver vi legemet til graven.

Præsten kaster tre skovfulde jord på kisten og siger:

NN
af jord er du kommet,
til jord skal du blive,
men Jesus Kristus, vor frelser,
skal opvække dig på den yderste dag. Amen.

Hvad der bliver sået i forgængelighed, opstår i uforgængelighed.
Hvad der bliver sået i vanære, opstår i herlighed.
Hvad der bliver sået i svaghed, opstår i kraft. Amen.

4. Fadervor:

Præst: Lad os bede.

Alle: Vor Fader, du som er i himlene! Helliget blive dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde.

For dit er Riget og magten og æren i evighed! Amen.

5. Velsignelsen:

Præst: Modtag Herrens velsignelse!
Herren Jesu Kristi nåde,
Guds kærlighed og
Helligåndens fællesskab være med os alle. Amen.

6. Salme:

*Forslag: „Altid frejdig, når du går,“
„Du, som vejen er og livet,“
„Hver dag er en sjælden gave,“
„Bred dine nådes vinger,“ 1. vers.*

Urnededsættelse

Urnen sænkes ned i graven, og præsten læser et eller flere af følgende skriftsteder:

1. Læsning fra Den Hellige Skrift:

Præst: „Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;
så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os.
Som en far er barmhjertig mod sine børn,
er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham.
For han ved, at vi er skabt,
husker på, at vi er støv.
Menneskets liv er som græsset,
det blomstrer som markens blomster;
når vinden blæser over det, er det der ikke mere,
dér, hvor det stod, ser man det ikke mere.
Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed
mod dem, der frygter ham,
og hans retfærdighed mod børnenes børn!“ (Sl. 103:11-17.)

„Nøgen kom jeg ud af moders liv, nøgen vender jeg tilbage!
Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet.“ (Job. 1:21.)

Jesus siger: „Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve,
om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.“ (Joh. 11:25-26.)

Jesus siger: „Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I
min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have
sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når
jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg
igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er.“
(Joh 14:2-3.)

For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget
nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det
høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os
fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre. (Rom. 8:38-39.)

2. Bøn:

Frit formuleret bøn eller med følgende ord:

Præst: Lad os bede.

Himmelske Fader. Vi takker dig af hele vort hjerte, at du har givet os det evige livs håb. Hjælp os, når vi står ansigt til ansigt med døden og forgængeligheden, at holde fast ved troen på, at intet kan skille os fra din kærlighed i Jesus Kristus, vor Herre.
Amen.

5. Velsignelsen:

Præst: Modtag Herrens velsignelse!

Herren Jesu Kristi nåde,
Guds kærlighed og
Helligåndens fællesskab være med os alle. Amen.

Indvielse af kirke

Ritual for indvielse af kirkebygning

Ritualet benyttes i begyndelsen af en indvielsesgudstjeneste, der følger den almindelige gudstjenesteorden. Ritualet kan indledes med procession, hvor altersæt, dåbsfad og bibel bæres frem. Det anbefales, at deltagerne i processionen afspejler menighedens aldersmæssige sammensætning.

Biskop: Brødre og søstre i Kristus. Dette er en glædens dag!

Vi er kommet for sammen at indvi denne bygning til brug for Metodistkirkens gudstjenester og møder, og for at gøre denne bygning til et sted, hvorfra mennesker udsendes med budskabet om Jesus Kristus.

Lad os have åbne sind, hjerter og tanker, så vi kan modtage Guds Ord i tro. Og må vort fællesskab, der er grundet på én dåb og styrket ved Herrens nadver, blive et tempel for Helligånden, når vi samles i kærlighed.

Jeg overgiver hermed på metodisternes vegne denne bygning til dyrkelsen af Gud og til tjeneste for alle mennesker.

Hvad skal navnet være på dette Guds Hus?

Præst: Denne bygning skal kaldes: _____

Biskop: Kære venner.

Glæd jer over, at Gud har bevæget menneskers hjerter, så denne bygning har kunnet rejses til lovprisning og bøn.

Lad os nu indvi den til Metodistkirkens tjeneste og fejre dens hellige anvendelse.

Lad os bede.

Evide og almægtige Gud, som himlene ikke kan rumme, og som endnu mindre begrænses af denne kirkes mure. Du har givet et

særligt løfte om dit nærvær, hvor to eller tre er forsamlet i dit navn.

Lad nu, ved Helligånden, denne bygning være en bolig for dig, indviet til fællesskab med dig.

Velsign os, som nu skal anvende dette sted, og lad alt, hvad der foregår her, være helliget og dig til ære, så det bliver et bønnens hus for alle mennesker.

Præst: Gud vor Far. Led os og giv kraft til den menighed, der nu begynder sit virke her. Giv styrke

- ved Ordets forkyndelse,
- ved modtagelse af sakramenterne,
- ved oprigtige bønner,
- ved lovsang til din ære,
- ved troens bekendelse,
- ved ægteskabers indgåelse,
- ved begravelser, når opstandelsens budskab lyder.

Hjælp os, så vore gudstjenester inden for disse mure ikke bliver selvoptagne og indskrænkede, men send os ud som dine tjenere i verden, hvor vi deler Kristi velsignelser og barmhjertighed med andre.

Biskop: Vi beder dig, Herre vor Gud, for Metodistkirken i _____
Lad ordene fra prædikestolen være Skriftens ord, tolket af kaldede kvinder og mænd og inspireret af dig.

Lad dåbens tegn fra døbefonten,
være dit tegn på kærlighed, forsoning og barnekår.

Lad brød og vin fra alteret
formidle nyt liv og trøst til søgende mennesker.

Lad de knælende ved alteringen
få mod til at være oprigtige i sind og tanke.

Vi beder dig, Gud vor Far, helligør dette sted,
for alt i himmelen og på jorden tilhører dig,
du er Herre over alt og højt ophøjet over alt. Amen.

Biskop: Lad os rejse os og i fællesskab tage imod denne kirke, og højtideligt indvi den til Guds og vor tjeneste i verden.

Veksellæsning, menigheden stående:

Biskop: Til at ære Gud, vor Far, som i sin nåde har kaldet os,
- til at prise hans Søn, som elskede os og gav sit liv for os,
- til at lovprise Helligånden, som oplyser og helligør os,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: Til at dyrke Gud i bøn og med lovsang
- til at prædike det evige evangelium,
- til at fejre de hellige sakramenter,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: Til trøst for alle, som sørger
- til at styrke alle, som fristes,
- til at oplyse alle, som søger Guds rige,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: Til at hellige familielivet
- til at styrke og lede de unge
- til at gøre de hellige fuldkomne,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: Til at omvende syndere
- til at fremme retfærdigheden,
- til at udbrede Guds rige,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: I troens enhed,
det kristne fællesskabs tegn,
i kærlighed og med god vilje over for alle,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Biskop: I taknemmelighed for det arbejde, som udføres af alle dem, som viser kærlighed, og som tjener i denne menighed, med taknemmelige minder om dem der har fuldført deres løb, med håbet om evigt liv og salighed gennem Jesus Kristus, vor Herre,

Alle: -indvier vi denne kirke.

Alle: Vi, som tilhører denne kirke og menighed, er omgivet af en stor sky af vidner. Vi er taknemmelige for vor arv og er bevidste om det offer, som vore fædre i troen har bragt. Vi erkender, at deres værk kun er fuldbragt, hvis vi fører det videre. Vi indvier os derfor her og nu igen til at tjene den almægtige Gud, gennem Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Præst: Lad os i fællesskab bekende vor kristne tro:

(Den Apostolske Trosbekendelse fremsiges eller synges.)

Alle: Jeg tror på Gud Fader, den almægtige, himmelens og jordens skaber.

Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne søn vor Herre, som er undfanget ved den Helligånd, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til de dødes rige, på tredje dag igen opstanden fra de døde, opfaret til himmelen, siddende ved Gud Faders den almægtiges højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Jeg tror på den Helligånd, den hellige almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, legemets opstandelse og det evige liv. Amen.

Salmeforslag:

„Her et tempel, Gud til ære.“

„Vi takker for din kirke.“

„I Herrens hus er godt at bo.“

Herrens tjenere

Embedet

Indledning

„Og han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde.“ (Ef. 4:11-13.)

I den mangfoldighed af tjenester og opgaver i og uden for kirken, som det kristne liv byder os, kan vi alle kalde os Herrens tjenere, selvom vi ikke altid kan hævde, at vi udmærker os i denne tjeneste. I snæver betydning anvendes udtrykket Herrens tjenere udelukkende om præster. Kirken skelner mellem den almindelige tjeneste og den specielle tjeneste, som Gud kalder nogle mennesker til at gå ind i. Det almene og det særlige præstedømme.

Kirkeordningen siger:

„Tjenesten i den kristne kirke har sit udspring i Kristi tjeneste, som er Faderens tjeneste gennem den inkarnerede Søn ved Helligånden. Tjenesten er betroet hele kirken og ventes udført af hele kirken. Alle kristne er kaldede til tjeneste, en gudsfolkets tjeneste i de troendes fællesskab og i verden. Medlemmerne af Metodistkirken modtager denne tjenestens gave sammen med alle kristne og ejer et inderligt håb om at kunne forvalte og udbrede denne tjeneste i den verden, for hvilken Kristus levede, døde og fortsat lever. Metodistkirken tror, at dåben, medlemsoptagelse og et fortsat ansvarsfuldt medlemsskab er synlige tegn på, at tjenesten er blevet modtaget.“ (K.O. 1993. § 401.)

“Den, som er døbt og har modtaget tjenesten i Kristus, kan blive kaldet af Gud og udvalgt af kirken til en særlig tjeneste, nemlig til tjenesten som ordineret. Udøvelse af denne tjeneste indebærer, i kraft af Guds kald og kirkens ordination, at være forvalter af Ordet, sakramenterne og kirkens ordning og lære.“ (K.O. 1993. § 402.)

I nogle af kirkens liturgier forekommer håndspålæggelse. Det er en velsignelseshandling. Efter dåb lægger præsten sin hånd på den døbttes hoved og

udtaler velsignelsen. På samme måde kan konfirmander og nye medlemmer velsignes. Disse håndspålæggelser, som alle har med optagelsen i kirken at gøre, er en indvielse til den almindelige tjeneste i Kristus.

Til den særlige tjeneste i Kristus ordineres man, hvilket også sker ved håndspålæggelse. Ordinationen indebærer velsignelse, bemyndigelse og indvielse til den tjeneste, som kirken ikke kan undvære, hvis den skal bestå. Om ordinationen og den apostolske tjeneste siger Kirkeordningen:

- "1. Hele kirken modtager og accepterer Guds kald: at virkeliggøre tjenesten i Kristus og udbrede den i verden. Ordinationen har sit udspring i Guds vilje og hensigt med kirken. Derfor er der også i kirkens fællesskab mennesker, som er udrustet med sådanne evner og nådegaver, som er synlige for dette fællesskab og som gennem tilkendegivelse knyttes til deres fremtidige anvendelse i kirken. Sådanne personer svarer på Guds kald ved at stille sig til rådighed for den lederopgave, som den ordinerede tjeneste indebærer.*
- 2. Måden at besvare Guds kald på kan spores tilbage til oldkirken. I oldkirken var det apostlene, som ledte bønner og forkyndelsen og organiserede det kristne fællesskab for at udbrede tjenesten i Kristus, som er kærlighedens og forsoningens tjeneste. Det var apostlene, der sørgede for, at evangeliet, sådan som det var blevet givet oldkirken, blev bevaret og formidlet til efterfølgende slægter. Deres tjeneste var en særlige tjeneste, men den var aldrig adskilt fra den tjeneste, som hele Guds folk havde fået." (K.O. 1993. § 429.)*

Om ordinationens hensigt siger Kirkeordningen:

- „1. Til en sådan tjeneste bliver man ordineret, og ordinationen er en gave fra Gud til kirken. I ordinationen stadfæster kirken den apostolske tjeneste og fører den videre. Kirkens apostolske tjeneste sanktioneres og får sin gyldighed ved, at kirken lader ordinationen udføre af personer, som er blevet bemyndiget af Helligånden til at udøve denne tjeneste. I kraft af denne bemyndigelse er de, som er ordinerede, pålagt opgaven, som ansvarsbevidste repræsentanter for hele evangeliet, at drage omsorg for at evangeliet udbredes, så hele verden bliver frelst. De opfylder deres ordination ved at forvalte Ordet, sakramenterne og kirkens ordning og lære.*
- 2. Den, der ordineres, har fuldmagt til at prædike Guds ord og undervise om det, at forvalte dåbens og nadverens sakramente, at udruste lægfolk til deres tjeneste, at udøve pastoral omsorg og tilsyn samt at forvalte kirkens ordning og lære.*
- 3. For at kirkens opgave effektivt skal kunne udføres, må der råde en frugtbar vekselvirkning mellem den almindelige kristne tjeneste og tjenesten som ordineret i kirken. Uden en kreativ udnyttelse af de forskellige gaver i hele Kristi legeme bliver kirkens tjeneste ineffektiv. Uden en ansvarlig ledelse får denne tjeneste hverken målrettedhed eller indhold." (K.O. 1993. § 430.)*

„Ordinationen er en offentlig handling i kirken. Kirken lærer, at den, som ordineres, har modtaget Guds kald til at opbygge kirken ved forvaltning af Ordet, sakramenterne og kirkens ordening og lære. Men den lærer også, at fællesskabet ved bøn og håndspåleggelse anerkender og bekræfter ægtheden i dette kald. Ordinationen er en hellig handling i kirken, som følger oldkirkens ordening, sådan som den fremtræder i Pauli ord til Timotheus: „Derfor påminder jeg dig om at lade den nådegave fra Gud, som du fik ved min håndspåleggelse, flamme op.“ 2. Tim. 1:6.

Metodistkirken har af tradition givet ordinerede præster ansvaret for at opretholde de normer, som gælder for uddannelse, oplæring og prøvelse af dem, som søger ordination, samt for bevilling af deres ordinationsfuldmagter. Den, som opfylder disse normer, kan vælges til medlem af årskonferencen og til at blive ordineret af biskoppen ved afstemning blandt de pastorale medlemmer i fuld forening med årskonferencen.

Ordinationen er således den handling, gennem hvilken kirken konkret udtrykker det gensidige afhængighedsforhold, som råder mellem dem, som ordineres til sakramentalt og funktionelt lederansvar, og det kirkefællesskab, hvorfra han eller hun kommer. Kirkefællesskabet har sit udspring i Gud, får sin mening og målsætning gennem Kristus og opretholdes af Helligånden. Det gensidige afhængighedsforhold mellem kirkefællesskabet og den, som ordineres, er en gave, som ved Guds nåde kommer kirken til del for at sikre tjenesten i Kristus ud over verden.“ (K.O. 1993. § 432.)

Der er to ordinationstrin i Metodistkirken.

Om dette siger Kirkeordningen:

„I Metodistkirken ordineres man først til diakon og siden til ældste.

1. *Ældste er præster, som har fuldført deres formelle forberedelse for at blive forvaltere af Ordet, sakramenterne og kirkens ordening og lære, som vælges til rejseprædikanter i fuld forening med årskonferencen, og som er ordinerede til ældste i overensstemmelse med Metodistkirkens lære og bestemmelserne i Kirkeordningen.*
2. *Diakoner er præster, som har gjort tilstrækkelige fremskridt i deres forberedelse til tjenesten, som vælges af årskonferencen til prøvemedlemmer eller til associerede medlemmer, og som ordineres til diakoner i overensstemmelse med Metodistkirkens lære og bestemmelserne i Kirkeordningen.“ (K.O. 1993. § 433.)*

Man skal således vælges ind i Årskonferencen som prøvemedlem eller associeret medlem for at kunne ordineres til tjenesten som diakon og derefter vælges til medlem i fuld forening med Årskonferencen for at kunne ordineres til ældste. I forbindelse med det sidste valg finder *Den Historiske Prøve* sted. Den kaldes således, fordi alle spørgsmålene, bortset fra det sidste, oprindeligt er formuleret af John Wesley og kun ændret ubetydeligt i årenes løb. Lige fra Metodistkirkens begyndelse har alle kandidater til ældsteembedet måttet besvare disse spørgsmål.

Kirkeordningen betoner enheden i Kristi legeme samt den frugtbare sammenhæng mellem den almindelige og den særlige tjeneste i Kristus:

„Der er kun én tjeneste i Kristus, men gaverne og nådegaverne er mangfoldige. Ef. 4:4-16. Den almindelige tjeneste og den særlige tjeneste, som ordineret i Metodistkirken, kompletterer hinanden. Ingen af dem er underordnet den anden. Begge er indstiftet og givet af Kristus for at leve og virke sammen i gensidig afhængighed og for at ledes af Helligånden ind i den sandhed, som befrier, og den kærlighed, som forsoner.“ (K.O. 1993. § 111.)

Indvielse af lægprædikant

Fuldmagt til at udøve tjenesten som lægprædikant gives af distriktsforstanderen efter anbefaling af menigheden og pastoratskonferencen. Indvielse til tjenesten som lægprædikant kan derfor foretages af distriktsforstanderen i tilknytning til pastoratskonferencen eller foretages af menighedens præst ved en almindelig gudstjeneste efter godkendelse af distriktsforstanderen.

1. Præsentation:

I dag har vi indvielse af en lægprædikant, og derfor beder vi NN komme frem.

Kære menighed! Vi har til hensigt at indvie NN til lægprædikant i tro på, at det er Guds vilje. Han/hun har fuldført de studier, som kræves, og hans/hendes karakter og egnethed til tjenesten er blevet prøvet.

2. Tekstlæsning:

„‘Enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses.’ Men hvordan skal de påkalde ham, som de ikke er kommet til tro på? Hvordan skal de tro på ham, som de ikke har hørt om? Hvordan skal de høre, uden at nogen prædiker? Og hvordan skal nogen prædike uden at være udsendt? - som der står skrevet: ‘Hvor herligt lyder fodtrinene af dem, der bringer godt budskab!’ Dog var det ikke alle, der adlød budskabet; for Esajas siger: ‘Herre, hvem troede på det, de hørte af os?’ Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord.“ (Rom. 10:13-17.)

3. Indvielsesløfter:

Præsten eller distriktsforstanderen siger:

Præst: Tror du, at du er kaldet af Helligånden til at prædike Guds ord således, som det er indeholdt i Det Gamle og Nye Testamente?

Svar: Det tror jeg.

Præst: Vil du stræbe efter at leve i overensstemmelse med det ord, du prædiker?

Svar: Med Guds hjælp vil jeg gøre det.

4. Indvielse:

Præst: Kære menighed!

I har hørt NN's vidnesbyrd om kaldet til tjenesten, og pastoratskonferencen har anbefalet ham/hende til at modtage fuldmagt til at udøve tjenesten som lægprædikant i Metodistkirken.

Præsten eller distriktsforstanderen siger til hende/ham, som skal indvies:

Præst: Modtag fuldmagt til at prædike Guds ord i menigheden.

Bestræb dig på, så vidt det står til dig, at være trofast i tjenesten og med Guds hjælp fuldføre din gerning.

Lad os bede:

Den, som skal indvies, knæler.

Præst: Almægtige Gud. Vi takker dig for NN, som vi i dag indvier i dit navn til at prædike evangeliet. Giv ham/hende styrke og kraft til opgaven og bevar ham/hende i din nåde, så han/hun til stadighed må udvikles og altid være til gavn for din kirke, ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Mens NN knæler, lægger præsten/distriktsforstanderen hånden på hans/hendes hoved og siger:

Præst: Må den almægtige Gud fylde dig med kraft, når du prædiker evangeliet. Vi beder i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

5. Fuldmagten gives:

NN rejser sig, og præsten/distriktsforstanderen uddeler lægprædikantbeviset.

Præst: Gå i Herrens fred og forkynd evangeliet med glæde.

Svar: Jeg vil gå i Jesu navn.

Indvielse af missionær

Indvielsen til missionær kan foretages af biskoppen, distriktsforstanderen, formanden for missionsrådet eller anden ældste.

1. Præsentation:

Præst: Kære menighed! Vi har til hensigt at indvie NN til missionær i tro på, at det er Guds vilje. Hun/han har fuldført de studier, som kræves, og hendes/hans karakter og egnethed til tjenesten er blevet prøvet.

Kandidaten træder frem.

2. Læsning:

Præst: Jesus siger:

„Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt.

Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer: Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: „Modtag Helligånden!“

Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet i døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet i lærer dem at holde al det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ (*Joh. 15:16a-20 & 21-22. Matt. 28:18-20.*)

3. Tjenestens karakter:

Præst: I sin bestræbelse efter at udføre denne store opgave har kirken højtideligt erklæret: „Mission er vidnesbyrdet om nådens Gud. Vidnesbyrdet har fire væsentlige dimensioner: For det første: Forkyndelse. Vi forkynder evangeliet. Vi fortæller om Guds nådige initiativ til verdens befrielse. Den nødvendige tiltale i sand forkyndelse er grundet i evangeliet selv. Godt budskab kan ikke holdes tilbage. For det andet: Evangelisation. At forkynde evangeliet og at indbyde mennesker til personlig afgørelse og engagement for Jesus Kristus er lige grundlæggende. Evangeliet kræver reaktion. Indbydelsen til at reagere på evangeliet er evangelisation. For det tredje: Indlemmelse. Vi kalder mennesker til at blive indlemmet i Jesu Kristi legeme. Alle, som er „i Kristus,“ deltager i Kristi mission. For det fjerde: Tjeneste. Vi tjener som repræsentanter for Guds befriende og forsonende nåde blandt folkeslagene. Vidnesbyrdet er for hele mennesket

og dets sociale sammenhæng. Nådens fylde omfatter retfærdighed, barmhjertighed og tilgivelse. Vort mål er derfor: forvandlede mennesker i en forvandlet verden.“ (K.O. 1993. § 69.)

Præst: Kære NN!

Vi glæder os over, at du har besluttet at indvi dig til denne tjeneste. Du skal være som tjener blandt mennesker og gennem undervisning, forkyndelse, humanitært arbejde og hverdagslivets praktiske opgaver bære vidnesbyrd om Guds grænseløse kærlighed i Jesus Kristus. Et sådant kald indebærer en stor forret, men også et stort ansvar overfor Gud. Hvad du allerede personligt har lovet Gud, da du besluttede dig for at gå ind i denne tjeneste, beder vi dig bekræfte i nærvær af denne menighed.

4. Indvielsesløfter:

Præst: Tror du, at du er kaldet af Helligånden til denne opgave med det ansvar, det medfører?

Svar: Det tror jeg.

Præst: Vil du ydmygt og i fast tillid til Gud helhjertet stræbe efter at engagere dig i den missionsopgave, som anvises dig?

Svar: Det vil jeg gøre med Guds hjælp.

Præst: Vil du være flittig i bøn, bibellæsning og i studier, som kan forøge din kundskab om Gud og hans rige?

Svar: Det vil jeg stræbe efter.

Præst: Vil du oprigtigt og ærligt søge at fuldføre din gerning i kærlighed og samarbejde med dine brødre og søstre i tjenesten og efter de anvisninger, kirkens ledelse giver?

Svar: Det vil jeg gøre med Guds hjælp.

Præst: Lad os bede!

Almægtige Gud, barmhjertige Fader, se til din tjener, der nu udsendes som kirkens missionær. Fyld ham/hende med Helligånden og styrk ham/hende til de opgaver, der venter, så al hans/hendes gerning må begyndes, fortsættes og fuldendes i dig og derved ære dit navn og fremme dit rige. Ved Jesus Kristus vor Herre. Amen

5. Indvielsen:

NN knæler, og under håndspålæggelse siges:

Præst: Modtag fuldmagt til at udøve en missionærs tjeneste, der hvor kirken sender dig.

I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Præsten beder en frit formuleret bøn:

NN rejser sig og præsten siger:

Præst: Vi glæder os over at kunne udsende dig som kirkens missionær, og vi modtager med glæde din tjeneste.

Vi lover, at vi beder for dig og støtter dig i ord og handling.

6. Afslutningsord:

Præst: „Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås. Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus i alle slægtled i evighedernes evighed! Amen.“ (Ef. 3:15-21.)

7. Sendelsesord:

Præst: Gå i fred og tjen din Herre med glæde!

Svar: Jeg vil gå i Jesu navn.

Udsendelse af missionær

For præster som udsendes og for tidligere missionærer som genudsendes. Genudsendelsen/udsendelsen kan foretages af biskoppen, distriktsforstanderen, formanden for missionsrådet eller anden ældste.

1. Indledning:

Præst: Kære venner!

Når vi i dag velsigner og udsender en missionær, genoplever vi en praksis fra kirkens første tid.

Vi læser i Apostlenes Gerninger, at Helligånden udtog Barnabas og Saulus til missionens arbejde, og at kirken i Antiokia, efter faste og bøn, lagde hænderne på dem og sendte dem afsted.

Den første kirke sendte nidkært sine medlemmer til andre folk for at hjælpe dem, der allerede tilhørte troens fællesskab, og til dem, som endnu ikke var kommet til tro på Kristus.

I dag sender vi også vore missionærer ud for at tjene kirkens behov udover hele verden.

En bemyndigelse og udsendelse som denne vil styrke vore bånd til det trosfællesskab i den kirke, som vore missionærer sendes til, og vore forbønner er et udtryk for de bånd, der binder os sammen i Kristi legeme over hele verden.

Præst: Lad os bede!

Herre Jesus Kristus! I din store kærlighed ydmygede du dig selv og blev lydige indtil døden, for ved korset at forsoner alle mennesker med Gud. Fyld os med din Ånd, så vi i kærlighed kan række ud og bringe dem, der ikke kender dig, til kundskab om din grænseløse kærlighed, til ære for dit navn. Amen!

2. Præsentation:

En repræsentant for missionsrådet siger:

NN udsendes af Metodistkirken i Danmark som medarbejder i Kristi mission, ledsaget af vore bønner.

Kandidaten kommer frem og knæler.

3. Udsendelse:

Præsten løfter hænderne til velsignelse over den, der skal udsendes, og beder:

Præst: Herre vor Gud, vi lovpriser dig og ærer dit navn. Vi beder dig, vel-sign din tjener. Fyld ham/hende med Helligåndens kraft. Vi sender ham/hende ud som budbringer om frelsen og freden i dit navn, under korsets tegn, dybt forankret i din nåde. Lad det kors vi overrækker ham/hende være et tegn på Kristi kærlighed og et vidnesbyrd om vor tro. Amen!

Et ankerkors overrækkes.

Alle medvirkende foretager håndspåbyggelse.

Under håndspåbyggelsen siger præsten:

Præst: NN Jeg udsender dig som missionær til at bringe evangeliet om vor Herre Jesus Kristus til hele verden, i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Kandidaten rejser sig.

4. Sendelsesord:

Præst: Gå i fred og tjen din Herre med glæde!

Svar: Jeg vil gå i Jesu navn!

Ordination til diakon

1. Præsentation:

Biskop: Hvem skal ordineres til diakon?

Årskonferencens sekretær siger:

NN er valgt til diakon og kan i dag ordineres til denne tjeneste.

Biskoppen siger henvendt til menigheden:

Biskop: Kristi venner! Det er vores hensigt, om Gud vil, at ordinere NN til diakon. Efter passende prøve har vi fundet, at han/hun er retteligt kaldet til denne hellige tjeneste og er egnet dertil. Hvis nogen iblandt jer kan fremføre en gyldig grund, som bør afholde os fra at ordinere NN til diakon, så stå frem i Guds navn og fortæl hvilken hindring, der er.

2. Bøn:

Biskop: Almægtige Gud, som ved Helligånden har indstiftet forskellige embeder i kirken, og som bød apostlene ved håndspåbyggelse at indsætte diakoner til medhjælpere, se i nåde til denne din tjener, som nu er kaldet til tjenesten som diakon. Fyld ham/hende med sandheden og giv ham/hende hjertets renhed, så han/hun både ved ord og et godt eksempel må tjene dig, dit navn til ære og din kirke til opbyggelse for vor frelser Jesu Kristi skyld, som sammen med dig og Helligånden lever og regerer fra evighed til evighed. Amen.

3. Epistlen læses:

Menighedstjenere skal være agtværdige, de skal stå ved deres ord, ikke være forfaldne til megen vin, ikke være griske. De skal eje troens hemmelighed med ren samvittighed. For de, der har passet deres tjeneste godt, opnår godt omdømme og stor frimodighed i troen på Kristus Jesus. Se derfor til, hvordan I lever, ikke som uvise, men som vise. Brug det gunstige øjeblik, for dagene er onde. Vær derfor ikke tåbelige, men forstå, hvad der er Herrens vilje. Sig altid Gud Fader tak for alt i vor Herre Jesu Kristi navn. I skal underordne jer under hinanden i ærefrygt for Kristus.

I øvrigt, vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod på den onde dag, overvinde alt og bestå. Så stå da fast, spænd sandhed som bælte om lænden, og ifør jer retfærdighed som brynje, og tag som sko på fødderne villighed til at gå med fredens evangelium. Overalt skal I løfte troens skjold, hvormed I kan slukke alle Den Ondes brændende pile. Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord. Under stadig bøn og anråbelse skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige. (1. Tim. 3:8-9, 13. Ef. 5:15-17, 20-21. 6:10-18.)

4. Ordinationsløfterne:

Biskoppen stiller følgende spørgsmål til den, der skal ordineres:

Biskop: Tror du, at du er drevet af Helligånden til at indtræde i prædikeembedet i Kristi Kirke?

Svar: Det tror jeg.

Biskop: Tror du oprigtigt på Det gamle og Det nye Testaments sandhed?

Svar: Det gør jeg.

Biskop: Vil du flittigt læse og udlægge den for de mennesker, du sættes til at tjene?

Svar: Det vil jeg gøre.

Biskop: Til en diakons tjeneste hører at forestå gudstjenesten, prædike Ordet og forvalte sakramenterne. Til en diakons tjeneste hører endvidere at læse og udlægge De hellige Skrifter, at undervise børnene og de unge, samt at opsøge dem, der lider nød.

Vil du gøre dette villigt og med glæde?

Svar: Ja, med Guds hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du alvorligt stræbe efter at følge Kristi bud og formå dine nærmeste dertil?

Svar: Ja, med Guds hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du med respekt adlyde dem, der har fået det ansvar at være dine foresatte og med god vilje følge de råd og anvisninger, som de i overensstemmelse med deres tjeneste i kirken giver dig?

Svar: Det vil jeg gøre.

5. Ordinationen:

Derpå knæler ordinanden, og biskoppen lægger hånden på hans/hendes hoved og siger:

Biskop: Modtag fuldmagt til at udøve en diakons embede i Kristi kirke i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Biskoppen holder derefter en bibel, som ordinanden lægger sin hånd på, og siger:

Biskop: Modtag fuldmagt til at læse Den hellige Skrift i menighedens forsamling og til at prædike. Amen.

6. Evangeliet læses:

I skal have kjortlen bundet op om lænderne og have lamperne tændt og være som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet, så de straks kan lukke op for ham, når han kommer og banker på. Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem. Om han så kommer i den anden eller tredje nattevagt - salige er de, hvis han finder dem vågne. (Luk. 12:35-38.)

7. Ordinationsbønnen:

Biskop: Almægtige Gud, alle gode gavers giver. Du, som i din store nåde har kaldet NN til diakon i kirken. Giv ham/hende udholdenhed i tjenesten og villighed til at modtage åndelig vejledning. Gør ham/hende fast i troen og stærk i håbet, så han/hun kan tjene i dette embede og være værdig til at kaldes til større tjenester i kirken, ved din søn Jesus Kristus.

Ham tilhører herlighed og ære i al evighed. Amen.

Biskoppen beder sammen med ordinand og alle tilstedeværende diakoner og ældste:

Biskop: Led os, Herre, ved din nåde i alt, hvad vi gør, og lad os bestandig erfare din hjælp, så vi begynder, fortsætter og fuldender al vor

gerning i dig og således ærer dit hellige navn og til sidst af nåde vinder et evigt liv, ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Ordinanden rejser sig.

8. Ordinationsbevis overrækkes:

9. Sendelsesord:

Biskop: Gå i Herrens fred og forkynd evangeliet med glæde!

Svar: Jeg vil gå i Jesu navn!

Den historiske Prøve

Biskoppen samler dem, der skal optages i fuld forening med Årskonferencen, til bøn og selvransagelse som forberedelse til den prøve, de skal gennemgå. Under denne samtale forklarer biskoppen den historiske baggrund for de spørgsmål, der bliver stillet til kandidaterne. Endvidere tolker biskoppen spørgsmålenes ånd og hensigt.

Alle spørgsmål, på nær det sidste, har hver metodistpræst gennem tiden besvaret ved optagelsen i fuld forening med Årskonferencen. Spørgsmålene blev formuleret af John Wesley og er i årenes løb kun ændret ubetydeligt.

1. Præsentation:

Biskop: Hvem skal gennemgå Den historiske Prøve, så han/hun kan optages i fuld forening med Årskonferencen?

Årskonferencens sekretær siger:

NN er rede til at gennemgå Den historiske Prøve.

Kandidaten træder frem.

2. Den historiske Prøve:

Biskop: I følge Metodistkirkens skik har du allerede bevidnet dit ønske om at indtræde i præsteembedet i Kristi kirke. Du har erklæret dig villig til at påtage dig de ofre, som er forbundet med indvielsen af dit liv til denne tjeneste. Du har sagt, at dine forhold er sådanne, at du kan gå ind under de vilkår og forpligtelser, der er forbundet med en præsts gerning. Du har bekræftet, at du vil afstå fra handlinger, som kan skade dit arbejde og din troværdighed som Kristi tjener, og at du vil betragte udbredelsen af Guds Rige som dit livs store mål. Giv agt på Kristi ord i evangeliet: „Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig!“

I overensstemmelse med Kirkeordningen og Metodistkirkens historiske tradition skal du besvare følgende spørgsmål.

1. Tror du på Kristus?
2. Stræber du efter fuldkommenhed?
3. Forventer du at blive fuldkommen i kærlighed i dette liv?
4. Stræber du alvorligt efter det?
5. Har du besluttet dig for at give dig helt for Gud og hans værk?
6. Kender du kirkens Almindelige Regler?
7. Vil du holde dem?
8. Har du studeret Metodistkirkens lære?
9. Er du efter grundigt studium overbevist om, at denne lære er i overensstemmelse med Den Hellige Skrift?
10. Vil du prædike og opretholde den?
11. Har du studeret vor kirkes ordning og organisation?
12. Anerkender du vor kirkeforfatning og ledelsesform?
13. Vil du støtte og opretholde den?
14. Vil du trofast undervise børnene?
15. Vil du gøre husbesøg?
16. Vil du anbefale faste eller mådeholdenhed ved anvisning og eget eksempel?
17. Er det din hensigt at anvende al din tid i Guds tjeneste?
18. Har du økonomiske forpligtelser, der kan hindre dig i din tjeneste?
19. Vil du iagttage følgende anbefalinger:
 - a) Vær flittig! Vær aldrig uvirksom! Beskæftig dig aldrig med uvæsentlige ting! Sløs ikke din tid bort! Tilbring ikke længe tid end højst nødvendigt på ét sted!

b) Vær punktlig! Gør alt til den fastsatte tid! Lav ikke vore regler om, men hold dem, ikke for straffens, men for samvittighedens skyld!

20. Vil du højtideligt love at bevare det, der ved skriftemål eller på anden måde er betroet dig under tavshedens ubrydelige segl og under ingen omstændigheder røbe det?

3. Bøn:

Biskop: Lad os bede!

Gud, vor himmelske Fader! Du har åbenbaret din kærlighed ved at sende din enbårne Søn til verden, for at alle skal have liv ved ham. Udgyd Helligånden over din kirke, så den kan fuldende befalingen, du gav den: at prædike evangeliet for alle folk. Vi beder for NN, der her har aflagt disse løfter. Fyld ham/hende med Helligånden og styrk hans/hendes tro. Amen.

Ordination til ældste

1. Præsentation:

Biskop: Hvem skal ordineres til ældste?

Årskonferencens sekretær siger:

NN er blevet valgt til ældste og kan i dag modtage ordination til denne tjeneste.

Ordinanden træder frem efterfulgt af den Ældste, som ordinanden har valgt til sin ledsager og åndelige fadder.

Biskoppen siger henvendt til menigheden:

Biskop: Kære menighed! Det er vores hensigt, om Gud vil, at ordinere NN til ældste. Efter passende prøve har vi fundet, at han/hun er retteligt kaldet til denne tjeneste og er egnet dertil. Hvis nogen iblandt jer kan fremføre en gyldig grund, som bør afholde os fra at ordinere NN til ældste, så stå frem i Guds navn og fortæl hvilken hindring, der er.

2. Bøn:

Lad os bede!

Almægtige Gud, alle gode gavers giver, som ved Helligånden har indstiftet forskellige tjenester og embeder i din kirke, se i nåde til NN, som nu er kaldet til tjenesten som ældste. Skænk ham/hende hjertets renhed og lad hellighed pryde hans/hendes adfærd, så han/hun både ved ord og et godt eksempel trofast må tjene dig, til dit navns ære og til fremgang for din kirke. Hør vor bøn, du, som med Sønnen og Helligånden lever og regerer i evighed. Amen.

3. Evangeliet:

Jesus siger til Simon Peter: „Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?“ Han svarede: „Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vogt mine lam!“ Igen, for anden gang, sagde han til ham: „Simon, Johannes' søn, elsker du mig?“ Han svarede: „Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vær hyrde for mine får!“ Jesus sagde til ham for tredje gang: „Simon, Johannes' søn, har du mig kær?“ Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: „Har du mig kær?“ og han svarede ham: „Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vogt mine får!“ (*Joh. 21:15-18.*)

4. Epistelen:

Kristus har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde. Amen. (Ef. 4:11-13.)

5. Biskoppens tale til ordinanden:

Biskop: Kære bror/søster/NN!

Du skal ordineres til tjenesten som ældste i Kristi Kirke. Alle kristne er kaldede til at efterfølge Kristus i næstekærlighed og tjeneste i denne verden til Guds ære og til genløsning af hele menneskeheden og den øvrige skabning. Som ældste i kirken er du kaldet til at deltage i Kristi tjeneste ved:

- at prædike ud fra og undervise i Guds Ord og trofast forvalte dåbens og nadverens sakramenter,
- at lede Guds folk i gudstjeneste og bøn,
- at vejlede mennesker til tro på Jesus Kristus,
- at udvise pastoral ansvarlighed overfor de mennesker, der er dig betroet, ved at give retningslinier for menighedslivet, gennem åndelig vejledning og ved tilsigelse af syndernes forladelse,
- at lede Guds folk til at forpligte sig på mission i verden og til at søge retfærdighed, fred og frihed for alle mennesker,
- at påtage sig ledelsesmæssige opgaver i kirken og i samfundet,
- og ved i alle forhold at være en tjener, som Kristus var det, da han tog tjenerskikkelsen på og ydmygede sig og blev mennesker lig.

Som ældste i kirken indgår du i det pastorale pagtsfællesskabet i denne Årskonference, og du bliver en betroet samarbejdspartner for biskoppen, de øvrige ældste og diakoner. Det er din opgave i ord og handling at proklamere Kristi evangelium og forme din tilværelse i overensstemmelse dermed. Din gerning er - i kærlighed og med tjenersind og i bøn - at tage dig af mennesker: børn og voksne, unge og ældre, stærke og svage, rige og fattige.

Husk at du er kaldet til at tjene fremfor at blive betjent, at forkynde evangeliets kerne og at udbrede Guds Rige frem for alt andet. Husk på, hvor stor den skat er, du skal forvalte. Du er sat til at lede Kristi menighed, for hvem Han gav sit liv. Og hvis det sker

at menigheden ved din forsømmelse skulle tage skade eller hindres i sin vækst, så indser du dit ansvar. Vær derfor flittig i dine bestræbelser og gør alt, hvad du kan for at føre dem, der er dig betroet, til fuldkommenhed i Kristus.

Det er vort håb, at du allerede længe har overvejet dette for dig selv, og at du helhjertet har besluttet, ved Guds nåde at give dig fuldt ud til den gerning, som Gud har kaldet dig til. Ligeledes håber vi, at du til stadighed vil bede om Helligåndens hjælp til selv at leve efter Kristi lære og eksempel, så du må vokse til større modenhed og kraft i dit embede og derved blive et godt eksempel til efterfølgelse for det folk, du skal tjene.

For at de medlemmer af kirken, som her er til stede, må lære at kende dit forsæt i disse ting, og for at dit løfte kan være dig til hjælp, når du udfører din pligt, må du give et højt og klart svar på de spørgsmål, som vi i Guds og kirkens navn stiller dig.

6. Ordinationsløfterne:

Biskop: Tror du fuldt og fast, at du i overensstemmelse med vor Herres Jesu Kristi vilje er kaldet til en ældstes embede?

Svar: Ja, det tror jeg.

Biskop: Er du overbevist om, at Den Hellige Skrift indeholder hele sandheden, som er nødvendig til frelse? Og er du besluttet på, ud fra Den Hellige Skrift at undervise dem, der er betroet din omsorg, således at de kan vinde det evige liv?

Svar: Det er jeg overbevist om, og med Guds hjælp vil jeg undervise.

Biskop: Vil du med trofasthed og flid forvalte Ordet og sakramenterne, udøve sjælesorg og i Kristi ånd forsvare kirken overfor enhver lære, der strider mod Guds Ord?

Svar: Med Herrens hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du være udholdende i bøn, læse Den Hellige Skrift og gennem studier forøge din kundskab om Gud og hans Rige?

Svar: Med Herrens hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du ivrigt stræbe efter at leve i overensstemmelse med Kristi lære og også formå dine nærmeste dertil?

Svar: Med Herrens hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du, så vidt det står til dig, bevare og fremme fred, enighed og kærlighed blandt alle kristne og i særdeleshed blandt dem, der er betroet din omsorg?

Svar: Med Guds hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du love at bevare det, der ved skriftemål eller på anden måde er betroet dig under tavshedens ubrydelige segl?

Svar: Med Guds hjælp vil jeg gøre det.

Biskop: Vil du med respekt agte dem, der har fået det ansvar at udøve tilsyn med dit embede, og vil du følge de råd og anvisninger, som de i overensstemmelse med deres tjeneste i kirken giver dig?

Svar: Det vil jeg.

Biskop: Må den almægtige Gud, som har givet dig vilje og mod til at gøre dette, også skænke dig kraft til at udføre det, så han kan fuldende det værk, han har begyndt i dig. Amen.

7. Veni Sanctus Spiritus:

Ordinanden knæler. Veksellæsning mellem biskoppen og alle tilstedeværende diakoner og ældste.

Kom, Helligånd, Gud Herre from,
med miskundhed og nåde kom!
Opbyg din menighed hernede,
lær den af hjertens grund at bedel!
Ved lyset af din sandhed klar
til troen du forsamlet har
et folk af alle verdens tunger,
der dig til lov og ære sjunger.

Alle: Halleluja, halleluja!

Du lys, som i det høje bor,
lys på vor vej med livets ord!
Lær os vor Fader ret at kende
og os i tro til ham at vende,
så vi på fremmed lærdoms vej
en anden mester søger ej
end Jesus og hans ord det rene,
men sætter tro til ham alene.

Alle: Halleluja, halleluja!

Du guddoms-lue, søde trøst,
opvarm, oplød vort kolde bryst,
at intet må fra Gud os rive,
hvad trængsel end vor lod skal blive!
Bevis din kraft i alt vort værk,
gør du vor skrøbelighed stærk,
at gennem døds og Satans pile
vi kan os kæmpe til din hvile!

Alle: Halleluja, halleluja!

8. Opløft jeres hjerter. Sursum Corda:

Biskop: Opløft jeres hjerter til Gud!

Alle: Vi opløfter vore hjerter.

Biskop: Tak Herren, vor Gud!

Alle: Han alene er værdig tak og lov.

9. Bøn:

Biskop: Almægtige Gud, vor himmelske Fader!

Vi takker dig for alle de apostle, profeter, evangelister, hyrder og lærere, som du har sendt ud i verden. Vi takker dig, fordi du har kaldet NN til samme hellige embede og tjeneste. Og nu, Herre, beder vi, at du gennem ham/hende og gennem dem, der skal stå under hans/hendes omsorg, vil lade dit navn blive æret og dit Rige vinde udbredelse. Amen.

10. Ordinationen:

Medens ordinanden knæler, lægger biskoppen, de tjenestegørende ældste og ledsagende fadder deres hænder på ordinandens hoved.

Biskop: Herren udgyde Helligånden over dig til det embede som ældste i Kristi kirke, vi nu betror dig ved vor håndspålæggelse. Forbliv tro mod din ordination. I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn!

Medens ordinanden fortsat knæler rækker biskoppen bibelen til ordinanden, som lægger hånden på den.

Biskop: Modtag fuldmagt som ældste i kirken til at prædike Guds ord og forvalte de hellige sakramenter og kirkens lære.

I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn!

11. Bøn:

Biskop: Almægtige Gud, alle gode gavers giver. Du, som i din visdom har udvalgt og kaldet NN til ældste i kirken. Gør ham/hende fast i troen og stærk i håbet og udholdende i tjenesten, så han/hun kan fuldføre sin gerning i dette embede!

Biskoppen, ordinanden og alle tilstedeværende ældste og diakoner beder:

Alle: Led os, Herre, ved din nåde i alt, hvad vi gør, og lad os bestandig erfare din hjælp, så vi begynder, fortsætter og fuldender al vor gerning i dig og således ærer dit hellige navn og til sidst af nåde vinder et evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Ordinanden rejser sig.

12. Ordinationsbevis overbringes:

13. Sendelsesord:

Biskop: Gå i Herrens fred og forkynd evangeliet med glæde!

Svar: Jeg vil gå i Jesu navn!

Bispeindvielse

En bispeindvielse er ingen ordination, men en indvielse af en ældste til at forrette en biskops tjeneste i kirken.

Indvielsen foretages af afgående biskop eller anden biskop udpeget af Biskopsrådet samt assisterende ældste.

1. Bøn:

Biskop: Almægtige Gud, som gennem din søn Jesus Kristus udrustede dine hellige apostle, ældste og evangelister med mange nådegaver og betroede dem at give din hjord føde, vi beder dig, at du vil give alle hyrder og lærere i din kirke nåde, så de med al nidkærhed forkynder dit ord og forvalter det ret. Og giv, at dit folk trofast må følge dit Ord, så de engang må modtage herlighedens krone, ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

2. Epistelen:

Fra Milet sendte Paulus bud til Efesos og kaldte menighedens ældste til sig. Da de var kommet, sagde han til dem: „I ved, hvordan jeg hele tiden har færdedes hos jer, lige fra den første dag, da jeg kom til provinsen Asien. Jeg har tjent Herren i al ydmyghed og under tårer og under de prøvelser, som har ramt mig ved jødernes efterstræbelser. I ved, at jeg ikke har fortiet noget, som kunne være jer til hjælp, men jeg har forkyndt for jer og undervist jer, offentligt og privat. Både for jøder og grækere har jeg vidnet om omvendelsen til Gud og om troen på vor Herre Jesus. Og se, nu drager jeg til Jerusalem, bundet af Ånden. Hvad der vil møde mig dér, ved jeg ikke; jeg ved kun, at Helligånden i by efter by forkynder mig, at der venter mig lænker og trængsler. Men jeg tillægger ikke mit liv nogen betydning, når bare jeg må fuldføre mit løb og den tjeneste, jeg har fået fra Herren Jesus: at vidne om evangeliet om Guds nåde. Og nu ved jeg, at I ikke mere skal få mig at se, alle I, som jeg kom til og forkyndte Riget for. Derfor bevidner jeg for jer i dag, at jeg er uden skyld i nogens blod. For jeg har ikke fortiet noget, men har forkyndt jer alt, hvad der er Guds vilje. Tag vare på jer selv og på hele jorden; i den har Helligånden sat jer som tilsynsmænd, for at I kan være hyrder for Guds kirke, som han har vundet sig med sit eget blod. Jeg ved, at når jeg er borte, vil der komme glubske ulve til jer, og de vil ikke skåne jorden. Ja,

blandt jer selv vil der stå mænd frem og tale falsk for at få disciplene med sig. Derfor skal I være på vagt. Og husk på, at jeg gennem tre år uophørligt, nat og dag, har vejledt hver enkelt under tårer. Nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som formår at opbygge og at give arven til alle dem, der er helliget.

(Apg. 20:17-32.)

3. Evangeliet:

Da de havde spist, siger Jesus til Simon Peter: „Simon, Johannes' søn, elsker du mig mere end de andre?“ Han svarede: „Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vogt mine lam!“ Igen, for anden gang, sagde han til ham: „Simon, Johannes' søn, elsker du mig?“ Han svarede: „Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vær hyrde for mine får!“ Jesus sagde til ham for tredje gang: „Simon, Johannes' søn, har du mig kær?“ Peter blev bedrøvet, fordi han tredje gang spurgte ham: „Har du mig kær?“ og han svarede ham: „Herre, du ved alt; du ved, at jeg har dig kær.“ Jesus sagde til ham: „Vogt mine får!“ (Joh. 21:15-17.)

Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ (Matt. 28:19-20.)

4. Præsentation:

Den ældste, som er valgt til biskop, præsenteres af to andre ældste med følgende ord:

Vi fremstiller for dig NN, som er blevet valgt til biskop og som nu kan indvies til denne tjeneste.

Biskop: Kære venner! Det er skrevet i Lukasevangeliet, at vor Frelser blev tilbage på bjerget natten over i bøn til Gud, inden han udvalgte og udsendte sine tolv apostle. Det fortælles også i Apostlenes Gerninger, at de disciple, som var i Antiokia, fastede og bad, inden de lagde hænderne på Paulus og Barnabas og sendte dem ud på deres første missionsrejse blandt hedningerne. Lad os derfor i lighed med vor Frelser og hans apostles forbillede opløfte vore hjerter i bøn, inden vi indvier og udsender denne mand/kvinde til den opgave, som vi er forvissede om, at Helligånden har kaldet ham/hende til.

Biskop: Almægtige Gud, alle gode gavers giver, som gennem din Helligånd har indstiftet forskellige embeder i din kirke, se i nåde til denne din tjener, som er blevet kaldet til en biskops tjeneste og embede. Fyld ham/hende således med dit ords sandhed og klæd ham/hende således i retfærdighed og renhed, at han/hun både i ord og gerning trofast må tjene dig i dette embede til dit navns ære og din kirkes opbyggelse og rette ledelse, gennem vor Frelasers, Jesu Kristi fortjeneste, han som lever og regerer med dig og Helligånden fra evighed til evighed. Amen.

5. Indvielsesløfter:

Biskoppen siger henvendt til den ældste, som skal indvies:

Biskop: Den hellige Skrift byder os ikke at være for hastige til at gøre nogen til leder i Kristi kirke. Inden du indvies til denne tjeneste bør du derfor alvorligt prøve dig selv overfor Gud ved at svare på følgende spørgsmål:

Biskop: Er du overbevist om, at du er kaldet til denne tjeneste i overensstemmelse med vor Herres Jesu Kristi vilje?

Svar: Det er jeg overbevist om.

Biskop: Er du overbevist om, at Den hellige Skrift indeholder hele den sandhed, som er nødvendig til evig frelse ved tro på Jesus Kristus? Er du fast besluttet på udfra Den hellige Skrift at undervise dem, der er betroet din omsorg, således at de kan vinde det evige liv?

Svar: Ved Guds nåde er det min faste overbevisning og min faste beslutning.

Biskop: Vil du trofast studere Den hellige Skrift og gennem bøn om Guds ledelse søge at vinde en sand forståelse af den?

Svar: Det vil jeg med Guds hjælp gøre.

Biskop: Er du rede til med trofasthed og flid at søge sandheden om Kristus og fremme den blandt andre og forsvare kirken mod al lære, som strider mod Guds ord?

Svar: Det er jeg med Herrens hjælp rede til at gøre.

Biskop: Vil du leve besindigt, retfærdigt og gudfrygtigt i den tid, som nu er, så du i alle forhold viser et godt eksempel i gode gerninger for andre til Guds ære og forherligelse?

Svar: Det vil jeg med Guds hjælp gøre.

Biskop: Vil du vise alle velvilje og for Kristi skyld være barmhjertig mod fattige og nødlidende og mod alle fremmede, der har behov for hjælp?

Svar: Det vil jeg med Guds hjælp gøre.

Biskop: Vil du, så langt det står til dig, opretholde og fremme fred og kærlighed blandt alle mennesker indbyrdes og trofast fuldføre de pligter, som følger med tjenesten som biskop?

Svar: Det vil jeg med Guds hjælp gøre.

Biskop: Vil du med troskab udøve din myndighed i opgaven at ordinere og udnævne andre, og vil du altid søge at handle retfærdigt og kærligt overfor de brødre og søstre, som du sættes til at lede og have omsorg for?

Svar: Det vil jeg med Guds hjælp gøre.

Biskop: Må den almægtige Gud, vor himmelske Fader, som giver dig vilje og mod til at gøre alt dette, også give dig visdom og styrke til at udføre det, sådan at han i dig må fuldbyrde det gode værk, han har begyndt, så du kan stå ren og skyldfri på Kristi dag, ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

6. Stille bøn:

Den ældste, som skal indvies, knæler.

Biskoppen opfordrer forsamlingen til at være i stille bøn for kandidaten.

7. Veni Sanctus Spiritus:

Medens kandidaten fortsat knæler, læser biskoppen og alle tilstedeværende ældste og diakoner:

Kom, Helligånd, Gud Herre from,
med miskundhed og nåde kom!
Opbyg din menighed hernede,
lær den af hjertens grund at bede!
Ved lyset af din sandhed klar
til troen du forsamlet har
et folk af alle verdens tunges,
der dig til lov og ære sjunger.

Alle: Halleluja, halleluja!

Du lys, som i det høje bor,
lys på vor vej med livets ord!
Lær os vor Fader ret at kende
og os i tro til ham at vende,
så vi på fremmed lærdoms vej
en anden mester søger ej
end Jesus og hans ord det rene,
men sætter tro til ham alene.

Alle: Halleluja, halleluja!

Du guddoms-lue, søde trøst,
opvarm, oplød vort kolde bryst,
at intet må fra Gud os rive,
hvad trængsel end vor lod skal blive!
Bevis din kraft i alt vort værk,
gør du vor skrøbelighed stærk,
at gennem døds og Satans pile
vi kan os kæmpe til din hvile!

Alle: Halleluja, halleluja!

8. Sursum Corda:

Biskop: Opløft jeres hjerter til Gud!

Alle: Vi opløfter vore hjerter.

Biskop: Tak Herren, vor Gud!

Alle: Han alene er værdig tak og lov.

9. Indvielsesbøn:

Almægtige og barmhjertige Fader!

Du, som i din uendelige godhed gav verden din elskede søn, Jesus Kristus, for at frelse os og som gjorde nogle til apostle, andre til

profeter, forkyndere eller hyrder og lærere for at opbygge din kirke, se i nåde til denne din tjener, som i dag går ind i tjenersten som biskop. Gør ham/hende til stadighed rede til at udbrede evangeliet, det glade budskab om din forsoning, og giv ham/hende kraft til at anvende den myndighed, som vi betror ham/hende, ikke til at bryde ned, men til at bygge op, ikke til at skade, men til at hjælpe, så han/hun til sidst kan gå ind til din evige glæde, som en vis og trofast tjener, der har givet enhver det rette til rette tid. Ved Jesus Kristus, vor Herre, som lever og regerer med dig og Helligånden i én guddom fra evighed til evighed. Amen.

10. Indvielsen:

Medens kandidaten knæler, foretager biskoppen og de assisterende ældste håndspålæggelse.

Biskop: Herren udgyde Helligånden over dig til det embede og den gerning som biskop i Kristi kirke, som vi betror dig med kirkens bemyndigelse gennem vor håndspålæggelse i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Forsøm ikke at opflamme den nådegave fra Gud, som er i dig. Thi Gud har ikke givet modløshedens ånd, men kraftens, kærlighedens og besindighedens ånd. Amen.

Biskoppen rækker en bibel frem, som kandidaten lægger hånden på.

Biskop: Vær flittig til at læse, trøste og undervise ud fra denne bog. Tænk på dens indhold og brug det til din egen åndelige vækst, så det bliver synligt for alle mennesker. Giv agt på dig selv og din undervisning, for hvis du gør det, kan du redde både dig selv og dem, der lytter til dig. Vær hyrde for Kristi hjord. Støt de svage og helbred de syge. Giv nyt mod til de udstødte, tag hånd om de slagte og opsøg de fortabte. Hold orden, men glem ikke barmhjertigheden, for at du, når Guds Rige kommer på jorden og overhyrden træder frem, kan krones med æreskransen, som aldrig visner. Ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

Biskop: Barmhjertige Fader! Vi beder dig. Giv denne din tjener din himmelske velsignelse! Fyld ham/hende med Helligånden så han/hun i sin forkyndelse ikke kun er ivrig efter at dømmе, formane og tilrettevise i tålmodighed og kundskab. Lad ham/hende også for

de troende blive et godt forbillede i ord, i adfærd, i kærlighed, i tro, i moral og renhed, så han/hun, når løbet er fuldendt på den yderste dag, må vinde retfærdighedens sejrskrans af Kristus, vor dommer, som lever og regerer med dig og Helligånden, en Gud fra evighed til evighed. Amen.

11. Bøn:

Biskoppen, den nyindviede biskop og alle tilstedeværende ældste og diakoner beder:

Alle: Led os, Herre, ved din nåde i alt, hvad vi gør, og lad os bestandig erfare din hjælp, så vi begynder, fortsætter og fuldender al vor gerning i dig og således ærer dit hellige navn og til sidst af nåde vinder et evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre. Amen.

12. Sendelsesord:

Den nyindviede biskop rejser sig og biskoppen siger:

Biskop: Gå i Herrens fred og led hans folk med glæde.

Svar: Jeg går i Jesu navn.

13. Udveksling af hilsener:

Korte hilsener kan her bringes den nyindviede biskop.

14. Velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sig ansigt mod dig og give dig fred.
I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Indsættelse af en menighedsforstander i det første embede

1. Velkomstord:

Distriktsforstanderen eller anden ældste hilser den nye præst med familie velkommen til menigheden.

2. Salme:

„Et kald du gav mig Gud,“ eller anden passende salme synges.

3. Lovprisning og forbøn:

Den nye præst træder frem for alteret.

Distriktsforstander og præst læser skiftevis:

DF: Hvor herligt lyder budbringerens fodtrin hen over bjergene!

Præst: Han forkynder fred, han bringer godt budskab og forkynder frelse.

DF: Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,

Præst: som det var fra begyndelsen, som det er nu og som det altid skal være. Amen.

Distriktsforstanderen beder frit formuleret eller med følgende ord:

Almægtige Gud, du som til stadighed kalder os til at gå ind i din tjeneste og udbrede budskabet om frelsen i Jesus Kristus. Vi beder dig, velsign NN's nye tjeneste i denne by og menighed. Fyld ham/hende med Helligåndens kraft og lad ham/hende i denne menighed finde åbne døre for evangeliet.

Vi beder dig for menighedens medlemmer. Udrust dem alle med villighedens ånd, så enhver frimodigt kan vidne om dig både ved mundens bekendelse og i hverdagens gerning. Giv os alle af din styrke og glæde, så vi kan gå ud i verden med det levende håb i Jesus Kristus. Amen.

4. Håndspålæggelse:

Den nye præst knæler, og distriktsforstanderen foretager håndspålæggelse og siger:

Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred.
I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Præsten rejser sig.

Distriktsforstanderen hilser præsten med håndtryk.

*Læglederen eller formanden for menighedsrådet byder præsten
velkommen til menigheden.*

Herefter overtager præsten ledelsen af gudstjenesten,

der følger den almindelige gudstjenesteorden.